

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 21.04.2017. године**

Председник већа: Добар дан, седите.

Констатује се да председник већа отвара заседање у кривичном предмету К-По₂ 5/16 против окривљеног Максимовић Далибора због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 4/16 од 14.04.2016. године.

Веће суди у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић, да, мењате колегу јел` тако, добро,
-оптуђени Далибор Максимовић,
-бранилац окривљеног, адвокат Ненад Петрушић,
-пуномоћник оштећених, адвокат Марина Кљаић.

Обавештен сам да су приступили сведоци Салкић Менсур, Александар Цветковић, Јовица Тешановић и Мило Лаловић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се главни претрес одржи и настави у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса и препис тонског записа главног претреса биће саставни део записника о главном претресу.

Најпре ћемо поново испитати сведока Салкић Менсура за кога смо, добили смо, вероватно сте извршили увид у списе, овај један записник о његовом испитивању. Можете га позвати, а колега сад не знам дал` вам је пренео колега, ми смо га испитали, па смо прибавили један исказ, он каже да је више пута, ми смо успели један да нађемо исказ и ту постоје одређене разлике, и као што смо њему тада рекли то смо сада и урадили позвали смо га поново да га питамо на те неке околности а преостала три сведока су сведоци одбране ето.

Испитивање сведока САЛКИЋ МЕНСУРА

Сведок Менсур Салкић: Добар дан.

Председник већа: Добар дан поново. Менсуре, јел` се нешто мењало од личних података?

Сведок Менсур Салкић: Молим?

Председник већа: Од личних података које сте последњи пут дали суду јел` се нешто мењало? Адреса или нешто слично?

Сведок Менсур Салкић: Не, не.

Председник већа: Дакле са личним подацима као на записнику од 20. јануара 2017. године.

Бићете испитани у својству сведока као и прошли пут, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Подсећам Вас да сте још увек под заклетвом коју сте положили прошли пут, па моје прво питање да ли остајете при исказу који сте дали овде 20. јануара 2017. године?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Да, добро. Звали смо Вас као што смо и најавили да ће се догодити уколико када прибавимо Ваш исказ или исказе, тада је у оптицају било више исказа које сте Ви поменули и рекли сте да сте три пута давали исказ радницима СИПЕ, па као што рекох тада кад будемо прибавили већ уколико будемо могли да прибавимо, уколико постоје неке разлике ми ћемо вас звати поново што се и догодило. Ми смо прибавили један тај извештај, један исказ, сад дал` је тај један формално сачињен а ови други су били неформални не знам, али овај један исказ имамо и у питању је исказ од 27.12.2007. године. Да ли се сећате тог исказа?

Сведок Менсур Салкић: Па, давао сам не знам тачно сад кад, сто посто не могу одговорити тачно датум кад, даво сам да ти кажем, даво сам, не знам.

Председник већа: Пошто поново испитујемо сведока сад би требао тужилац да евентуално постави питање па да кренемо онако по правилима испитивања. Хоћете Ви тужиоце да предочавате, или је можда лакше да ја оно што сам ... Само се укључите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја сам прочитао оба ова исказа и видим неке разлике, ал` може је боље да га Ви ако буде случајно нешто што сам ја мислио или прескочио ја ћу да се јавим.

Председник већа: Можда вам је лакше ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Или ја могу генерално да га питам... боље Ви, боље Ви.

Председник већа: Добро. Јесте сагласни да ја то...

Адвокат Ненад Петрушић: Ја немам питања, једино разлике ...

Председник већа: Разлике, на околност неких разлика, ако сте Ви случајно још неке Ви изволите па... јер мислим да ће можда мало брже ићи.

Најпре, рекли сте овде на главном претресу „Хуси је док су га носили испала хамајлија“.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: „Војник са црвеном марамом се вратио до Хусе извадио нож и преклао Хусу“.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: То сте овде рекли. „Док се враћао ка њима брисао је нож о одело“, ето нек` буде та целина. Па сте овде најпре, што се тиче сад овог исказа пред СИПОМ који ми имамо пред нама. Рекли сте: „тај војник са маском на глави који је преко главе имао повезану црвену мараму“, дакле овде помињете и маску на глави и имао повезану црвену траку.

Сведок Менсур Салкић: Не, не, повез. Само повез, повез траку.

Председник већа: А шта је са маском на глави?

Сведок Менсур Салкић: Није он носио маску.

Председник већа: Ко је носио маску?

Сведок Менсур Салкић: Па други војници су носили, није он носио маску, само је имо повез онако горе, можда је скинуо знаш повез, то, на то се односи.

Председник већа: Добро.

Сведок Менсур Салкић: На то се односи, нема маску.

Председник већа: Али ово је записник који је сачињаван... јесте Ви сведочили па је неко то записивао, па сте Ви то читали и потписали претпостављам. Ја могу и да вам, после да вам предочим овај записник да ли је Ваш потпис и тако даље, са маском на глави, па морам поново: „који је преко главе имао повезану црвену траку“, дакле и маска и трака. Ви сада кажете да је само црвена трака.

Сведок Менсур Салкић: Само трака. Тај повез, ништа маска, сто посто. И не сећам се, није имао маску, није сигурно.

Председник већа: Али ово је било 2007., требало би да вам је тада било свежије него пре ево колико 3-4 месеца. Дакле Ви сада тврдите да је без маске.

Сведок Менсур Салкић: Само марама тај повез.

Председник већа: А јел` можете да објасните откуд то на Вашем, на записнику о Вашем испитивању „са маском на глави“?

Сведок Менсур Салкић: Па можда је погрешно то протумачено, ја нисам то реко...

Председник већа: Добро. Да ли сте читали записник? Да ли сте читали пре потписивања тај записник?

Сведок Менсур Салкић: Ма чито сам, ал` све је то било брзо...

Председник већа: Ајте приђите, ево ја ћу вам га показати да видите и Ваш потпис да ли је. Ево овде има Ваш потпис, овде.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Па га има испод сваке стране, јел` видите?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Јел` то Ваш потпис овде?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Јесте. Дакле на том записнику пред СИПОМ од 27.12.2007. године је Ваш потпис. Овде стоји констатација „потврђујем да сам изјаву прочитао и потврђујем да је то веран записник разговора“ и тако даље, па га потписујете. Добро. Ви сад дакле тврдите тако. Даље моје питање а про по „извадио нож и преклао Хусу“, тако сте нам рекли овде на главном претресу.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Овде сте рекли: „пришао је и бајонетом или ножем који је извадио иза паса одсјекао главу Хуси“.

Сведок Менсур Салкић: Приклао, одсекао, ту, пришо, видео сам да је пришо и одсјеко, сад да ли је одсјеко кроз или, ту се наводи приклао.

Председник већа: Преклао једно, одсјекао је значи једна потпуна декапитација јел` тако беше, дакле физичко одвајање главе од, јел` се сећате тога?

Сведок Менсур Салкић: Па нисам пришао да видим сто посто, само сам видео да је...

Председник већа: Јесте видели да је глава одвојена од тела?

Сведок Менсур Салкић: Не.

Председник већа: Не. Е па онда морам даље да вам предочим: „десном руком у којој је држао нож је одсјекао главу коју је бацио испред себе, шутајући је ногом два пута је помјерио до тијела мог оца и Салкић Незира“, значи ...

Сведок Менсур Салкић:00:10:29.Шутао је њег'..... можда се ту није навело добро...

Председник већа: Нисам вас разумео?

Сведок Менсур Салкић: Ударо је од њега, кад је одсјеко ударо је оно, можда није главу шуто, нисам реко добро, можда није то, није добро...

Председник већа: Ево ја вам од речи до речи: „десном руком у којој је држао нож је одсјекао....“ ово је пред СИПОМ, „одсјекао главу коју је бацио испред себе и шутајући је ногом два пута помјерио до тела“, ето потпуно јасно, не доводим у сумњу да је дошло до потпуног одвајања главе од тела и да је он то два пута шутноу, ту главу која је дошла до тела Вашег оца и Салкић Незира. Јел` схватате нашу дилему?

Сведок Менсур Салкић: Ма схватам шта Ви говорите ал`...

Председник већа: Овамо је преклао што је нешто потпуно друго, ајте да евентуално размишљамо о томе термин преклао, одсекао, можда код Вас ...

Сведок Менсур Салкић: А другачији...

Председник већа: ... можда Вас мало збуњују, али кад кажете да је бацио главу, ту немамо дилему и шутноу је, шутирао. Шта кажете Ви сад, јел` се сећате да је одсекао главу и шутирао?

Сведок Менсур Салкић: Не сећам се. Не сећам се, не могу да ...

Председник већа: Е сад да ли се не сећате, или то није било?

Сведок Менсур Салкић: Не сећам се то, не могу све да више...

Председник већа: Али то је поприлично упечатљиво...

Сведок Менсур Салкић: Знам.

Председник већа: ... ја морам да признам, ја кад читам то ја могу да замислим, мени.., чак ево док читам, ја сам то још видео још у тим околностима у којима сте Ви били и шта се ту десило и кога сте изгубили, некако то не би била ствар коју би заборавио знате.

Сведок Менсур Салкић: Па знам, тешко, видео сам да је пришо прикло и ударо ногом, е сад да ли је главу, да ли је у њега у тијело, разумијете.

Председник већа: Дакле не кажете да није тачно, него нисте сигурни, не сећате се јел` тако.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Добро. Ајте још пар ствари, рекли сте да је био мало дебљи, тај што је убио, што је имао црвену мараму...

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Мараму сте рекли на претресу, да је можда имао 20 до 25 година, а пред СИПОМ сте рекли старости око 35 година.

Сведок Менсур Салкић: Нисам то реко.

Председник већа: Па кад кажем да сте рекли, нисам био ту да чујем, али читам са записника који сте Ви потписали и где стоји констатација да сте прочитали.

Сведок Менсур Салкић: Ја сам реко 20 до 25 тако, према 30 година, ал` он шта је забиљежио, разумијете, по мојим проценама тад, дијете сам био не могу ја проценити тачно колко има година, ал` не могу слику заборавити.

Председник већа: Јел` се сећате боје косе?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Које?

Сведок Менсур Салкић: Плавe.

Председник већа: Плава.

Сведок Менсур Салкић: И лик, округла глава све, то сам видио то не могу заборавит, баш сам и на сликама што сте ми показивали.

Председник већа: Дакле не знате откуда то ово „35 година“?

Сведок Менсур Салкић: Не. Да није грешком то дошло до ...

Председник већа: Добро, малопре за оно што сам вам предочио рекли да нисте сигурни да се не сећате, а за ово сте сигурни да је имао 20 до 25?

Сведок Менсур Салкић: Од 20, 25, до 30. Ја сам реко 25 тако у тим, како је он то себи...

Председник већа: Да. Јер на овом записнику пред СИПОМ нема распона година нема као на главном претресу 20, 25, него каже око 35, то је онако прилично прецизнија одредница за старост одређеног лица. Дакле кажете 20 до 25?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Добро. И још једна ствар, Ви сте овде на неким фотографијама које смо ми вама показали и указали, или фотографија 5 или 24 и тако даље, а пред СИПОМ сте рекли следеће, описивали сте дакле овај део који сам поменуо, светлијег тена, облијег лица, краће плаве косе и тако даље, нити је имао неке посебне знакове на лицу на основу којих би га препознао. Дакле указујете да...

Сведок Менсур Салкић: По коси, по оном лицу онако, само тако могу познати.

Председник већа: Хоћете да кажете из овог исказа, из овог дела, произилази да га не бисте могли препознати, а на главном претресу сте указали на, додуше на две фотографије које би могле подсећати на то лице.

Сведок Менсур Салкић: Да. Па кад би видио слику ту све...

Председник већа: Добро. Ајте нам опишите то давање Вашег исказа, како је то било? Јесте ли отишли у неке просторије, ко је био присутан, дал` се сећате?

Сведок Менсур Салкић: Па само тај човјек, тај ...

Председник већа: Јел` се сећате како се звао тај човјек? Не, не морате се сећати наравно. Како је то изгледало, јел` вама поставља питања, Ви причате, уноси се у записник или како је то изгледало?

Сведок Менсур Салкић: Постављо само питања, само пито шта се десило и тако.

Председник већа: И Ви причате онда јел` тако?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: И како онда изгледа то уношење у записник, како то?

Сведок Менсур Салкић: Само пито шта се десило тог дана то са твојим оцем, ништа друго, знаш оно, пито.

Председник већа: И ко је писао, ко је уносио, ко је правио овај записник?

Сведок Менсур Салкић: Он је писо, тај човјек.

Председник већа: Како? Имао машину, компјутер шта?

Сведок Менсур Салкић: Па компјутер нешто је типко тамо.

Председник већа: Јесте ли Ви читали, поново да вас питам?

Сведок Менсур Салкић: Ма нисам чито тамо на компјутеру само сам потписо папире.

Председник већа: Не, не, записник кад се иштампа, јел` се иштампао записник?

Сведок Менсур Салкић: Да, и само потписо и оно прочито, нисам баш сваку ријеч детаљно.

Председник већа: Добро. Тужиоче. Ако сам нешто... изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само бих ја, Ви сте тада колико имали година?

Сведок Менсур Салкић: 12 и по.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Овде пише, али ја ћу вас питати, са које раздаљине Ви то гледате?

Сведок Менсур Салкић: Нисам разумео.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Са које раздаљине Ви то гледате?

Сведок Менсур Салкић: Не знам на који начин да вам то...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Овде нешто спомињете двадесетак метара.

Сведок Менсур Салкић: Па једно 10 метара, 10 до 15 метара тако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мало пре на почетку кад Вас је судија питао за ту маску Ви сте рекли да је он имао ту неку траку ал` да је нешто, има као неку малу, па сте показали као да је нешто, скинуо је нешто, шта је то скинуо?

Сведок Менсур Салкић: Као марама и повез онај, како је горе вратио...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где је пре тога била па је ...

Сведок Менсур Салкић: Није маска.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро не мора да буде маска, али нешто, где је то што је скинуо било па је он то склонио, са чега је склонио?

Сведок Менсур Салкић: Па овде на челу му било, на глави.

Заменик тужиоца за ратне злочине: На челу.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кад је скинуо, где је ставио?

Сведок Менсур Салкић: Па ја сам..., шта ћу ту гледат нисам....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Кад Вас је мало пре суд питао односно овде из овог исказа који сте дали СИПИ 2007. године, ако сам ја добро разумео он вас пита да ли је он имао неке, да ли је имао бркове, браду или нешто на лицу по чему бисте, нешто карактеристично?

Сведок Менсур Салкић: Није имо то, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли Ви њега ...

Председник већа: Сачекајте да чујете питање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли Ви њега можете да препознате, разумете шта вас питам, дал` сте Ви тада рекли ја њега никако не могу да препознам, или није имао младеж није имао не знам, нешто друго па ...

Председник већа: Не сећа се баш шта је тада рекао, али у праву сте донекле, „нити је имао неке посебне знакове на лицу на основу којих би га препознао“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е то, то само, то је било питање, све сте ме разумели, немам више питања. Хвала.

Председник већа: Разумео сам све и потпуно сте, ал` не сећа се човек...

Сведок Менсур Салкић: Па није имао бркове...

Председник већа: Бојим се да ће свака следећа реченица да уђе у колизију чак и са исказом из јануара месеца. Колегинице имате Ви? Колега браниоче?

Адвокат Ненад Петрушић: Господине Салкићу овде 20. јануара рекли сте „и тада је натерао мене, Алмира и Нермина једног Салкића ми смо били дјеца, уплашени никакви, натјерао нас је, јел` може једну чашу воде...“ и тако даље. А у параграфу 7, дакле то се односи на пренос тела Вашег оца и остале двојице Салкића, а у параграфу 7 кажете Салкић Нермина и Хоџић Елвира. Овде помињете Алмира и Нермина...

Сведок Менсур Салкић: Ма сви смо били ту дјеца.

Адвокат Ненад Петрушић: Јел` можете сад да кажете да ли је то био Нермин и Елвир, или је то био Алмир и Нермин?

Сведок Менсур Салкић: Алмир је био сјећам се све.

Адвокат Ненад Петрушић: Алмир и Нермин.

Сведок Менсур Салкић: Алмир.

Адвокат Ненад Петрушић: Јесте тако исто рекли и ...

Сведок Менсур Салкић: Кад сам био, да, да, јел` сам помешо, било нас је ту дјеце из...

Адвокат Ненад Петрушић: А колико је уопште деце ту било?

Сведок Менсур Салкић: Тројица, три, тројица нас смо изнјели, пренјели то, а било је дјеце доста, не знам ја колко је било, још кад сам смео гледат ја колико је било, бројат.

Адвокат Ненад Петрушић: Даље говорите овде 20. јануара кад Шаћировићи, односно кад сведок ВС-3 и њен супруг покушавају и деца да уђу у аутобус и Ви

причате о убиству Шаћировић Мује овде на главном претресу. У овој изјави коју сте дали радницима СИПЕ нисте ни једног тренутка поменули ту ситуацију.

Сведок Менсур Салкић: Па није ме тад ништа пито нико у вези тога.

Председник већа: Малопре сведок и каже да су га питали везано за његовог оца и да је он о томе причао, али стоји Ваше питање исто и овај одговор који смо чули сада.

Адвокат Ненад Петрушић: Али вас, ако су вас питали само за Вашег оца радници СИПЕ Ви ту доста у изјави доста подробно објашњавате и судбину Шабана Салкића кога је наводно одвео Крсмановић Мићан из Реповца.

Сведок Менсур Салкић: А то нема везе са тим, са овим случајем.

Адвокат Ненад Петрушић: Нема везе ни убиство ...

Сведок Менсур Салкић: Мислим то је, то су други војници није ...

Председник већа: Бранилац вас пита, ако сте већ питани само за оца, зашто сте поменули и ово одвођење како сте рекли...

Сведок Менсур Салкић: Шабана.

Председник већа: ... јесте, а нисте поменули убиство Мује, то је питање.

Сведок Менсур Салкић: Па пито ме тај човјек за Шабана зато кажем.

Председник већа: Добро.

Сведок Менсур Салкић: Јер је тај његов син Нермин са мном исто каже шта је сад, знаш ли за то, како се десило, зато сам то навео.

Председник већа: Добро.

Адвокат Ненад Петрушић: Даље говорите овде на главном претресу у јануару да у аутобусу су били, војници који су пратили аутобус, била су два војника један напред један на задњим вратима. А у изјави у параграфу 8 кажете „у аутобусу са нама су била четири војника из поменуте групе који су за време вожње имали маске са прорезима на очима“. Сложићете се да је ово сасвим други опис те ситуације, односно тих војника.

Сведок Менсур Салкић: Било их је, ушли су неки изашли, само што су, двојица су нас допратили до краја.

Адвокат Ненад Петрушић: Али Ви то овде не кажете у тој изјави. Да ли вас опет нико није питао о томе?

Сведок Менсур Салкић: Па питао је овде, ја сам рекао да су два нас отпратила скроз, а били су четворица кад смо кренули аутобусом, на тој станици изашли гдје су изашли ту не знам.

Адвокат Ненад Петрушић: Даље овде на главном претресу такође кажете исто је 20. јануар дакле страна 13, мислим нисам се позивао на стране али позивам се на тај записник, кажете: „њег...“ мислите на овога Салкић Шабана, „... је одвео Млађеновић Најдан, пошто знам тог човјека Најдана јер је он био добар са Шабаном и пријатељи кућни су били и тако“. Овде код радника СИПЕ кажете, на упит овлашћеног службеног лица „да ли познајем лице по имену Млађеновић Најдан, Новаковић Јово, Бучалина Славољуб, Живковић Стево, изјављујем да исте не познајем“. Видите ли разлику у Вашем исказу датом радницима СИПЕ и на главном претресу?

Сведок Менсур Салкић: Па то није било ријечи о томе зато, нисам овде нешто као исказиво, није било ријечи о томе, међутим, само је питање било о ...

Адвокат Ненад Петрушић: Разлика је у исказу да ли познајете Млађеновић Најдана, или га не познајете?

Председник већа: Добро, шта сад кажете?

Сведок Менсур Салкић: Молим?

Председник већа: Шта сад кажете јел` познајете или не, да ли као на главном претресу или ово што вам је предочио бранилац?

Сведок Менсур Салкић: На главном претресу, ово је било сасвим друго, јер није ме нико пито ...

Председник већа: Можете ли да објасните ту разлику познајем и не познајем? То је питање браниоца.

Сведок Менсур Салкић: Стојим само иза овог што сам дао у јануару.

Председник већа: На главном претресу овде?

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Менсур Салкић: Ето.

Адвокат Ненад Петрушић: Кад сте 27.12., судија ако дозволите ја бих прешо на питање, није предочавање, ако сте 27.12.2007. године дали овај исказ, да ли вам је радник СИПЕ предочио да се води истрага против Млађеновић Најдана, Новаковић Јова, Бучалина Славољуба и Живковић Саве, поводом догађаја везаних за мај `92. године?

Сведок Менсур Салкић: Није.

Адвокат Ненад Петрушић: Није вам предочио.

Сведок Менсур Салкић: Не.

Адвокат Ненад Петрушић: А Ви кажете да сте прочитали записник?

Председник већа: Прелетео.

Адвокат Ненад Петрушић: Добро. Колико је радника СИПЕ било том приликом, кад сте Ви разговарали?

Сведок Менсур Салкић: Један.

Адвокат Ненад Петрушић: Један радник?

Сведок Менсур Салкић: Рекао сам.

Председник већа: Јесте рекао је, један.

Сведок Менсур Салкић: Рекао сам.

Адвокат Ненад Петрушић: Ако вам предочим да се на овом записнику јасно види да су то два радника односно истражитеља СИПЕ Бајро Куловац и Мировић Новак, јер Ви изражавате сумњу у овај записник?

Сведок Менсур Салкић: Не знам шта да кажем за то питање.

Председник већа: Јесте сигурни да је био један, или их је био више?

Сведок Менсур Салкић: Један.

Адвокат Ненад Петрушић: То је то, немам више питања. Хвала.

Председник већа: Максимовићу питања? Немате. Шта сте спустили главу?

Сведок Менсур Салкић: Шта да кажем.

Председник већа: Ништа, питам то ...

Сведок Менсур Салкић: То је тешко...

Председник већа: ... ми је посао и тужиоца и браниоца и суда...

Сведок Менсур Салкић: Ал` тежак посао...

Председник већа: ... мало да ...

Сведок Менсур Салкић: Ал` је тежак то посао за мене бар, ја то ...

Председник већа: Видим али, морамо мало да вас мучимо, мислим ...

Сведок Менсур Салкић: Ма ја сам измучен довољно, без оца живјети...

Председник већа: Водимо поступак за озбиљно кривично дело и онда морамо да вас мало питамо озбиљно све те околности.

Сведок Менсур Салкић: Ја сам оштећен није нико, на пример свима је лакше него мени.

Председник већа:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Чита се исказ сведока Салкић Менсура са записника пред Државном агенцијом за истрагу и заштиту, Центра за истраживање ратних злочина од 27.12.2007. године.

Предочили смо све ово, ред је да га прочитамо, да га имамо, у суштини ово остало се уклапа у Ваш исказ, а за ове неке детаље смо морали да вас питамо везано за те разлике.

Да ли неко има још питања? Нема. Хвала лепо. Тражили сте трошкове у конвертибилним маркама, то су мени прерачунали да је у питању 13.264,63 динара, а то је противвредност 210 конвертибилних марака. Јел` то то, тај износ у динарима?

Сведок Менсур Салкић: Толко кошта, да, толко кошта...

Председник већа: Верујете овом обрачуну наше службе.

Сведок Менсур Салкић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок на име трошкова доласка, повратка и... дневница нека, јел` тако?

Сведок Менсур Салкић: Да изгубљена два дана, јуче сам морао кренути, данас.

Председник већа: ... И изгубљене две дневнице тражи износ од укупно 210 конвертибилних марака, што износи у динарској противвредности 13.264,63 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Сведоку се досуђује износ од 13.264,63 динара на име трошкова поступка.

Хвала лепо. Личну карту сте узели, са службом ћете видети око трошкова, стварно не могу да вам, то се мењало нешто око тога.

Сведок Менсур Салкић: Довиђења.

Председник већа: Довиђења.

Зовите, Александар Цветковић је код мене овде на записнику. Александар Цветковић. Само пре тога,

Нисам доносио решење за сведока јер смо прошли пут донели то решење о његовом испитивању у својству сведока, а сада ћемо донети решење за... јел` то био Ваш предлог о коме би ми сада..., неформално позивајући смо одлучили али сада и формално на записнику.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку као сведоци испитају Александар Цветковић, Јовица Тешановић и Мило Лаловић.

Испитивање сведока АЛЕКСАНДРА ЦВЕТКОВИЋА

Добар дан

Сведок Александар Цветковић: Добар дан.

Председник већа: Дакле приступио сведок Цветковић Александар, идентитет утврђен увидом у личну карту серијски број 860T00КЕК, издата од стране БиХ.

Добро. Име оца?

Сведок Александар Цветковић: Раде.

Председник већа: Раде, рођени сте када и где?

Сведок Александар Цветковић: 04.04.1968. у Тузли.

Председник већа: Са пребивалиштем?

Сведок Александар Цветковић: У Милићима тренутно.

Председник већа: У Милићима.

Председник већа: Име оца?

Сведок Александар Цветковић: Раде.

Председник већа: А Раде, извињавам се. А кажите ми шта сте по занимању?

Сведок Александар Цветковић: Грађевински техничар.

Председник већа: Грађевински техничар. Добро, кажите ми јесте у сродству или у завади са овде оптуженим?

Сведок Александар Цветковић: Не. Можда неки даљи, нисам толико далеко улазио.

Председник већа: А где сте рођени?

Сведок Александар Цветковић: У Тузли.

Председник већа: У Тузли?

Сведок Александар Цветковић: Да.

Председник већа: Добро, бићете испитани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Испричаћу Вам текст заклетве за сведока, Ви ћете само рећи „да“ да не понављате цео текст.

Сведок Александар Цветковић: Добро.

Председник већа: Заклињем се својом чашћу да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати. Ви само кажите да?

Сведок Александар Цветковић: Да.

Председник већа: Добро, да ли знате зашто сте овде?

Сведок Александар Цветковић: У својству сведока колико сам схватио позван од стране адвоката окривљеног овде.

Председник већа: Добро. Кажите ми како познајете окривљеног, па нам испричајте то неко дешавање 1992. са фокусом на мај 1992. године. Шта сте радили, како сте били ангажовани, шта је у то време Максимовић, где сте се налазили и тако даље, да Вам што мање испричам, а да Ви нама што више испричате.

Сведок Александар Цветковић: Је ли дозвољавате?

Председник већа: Да.

Сведок Александар Цветковић: Хоћу ли на питања говорити или сада овако својим речима?

Председник већа: Ви Вашим речима.

Сведок Александар Цветковић: Слободно.

Председник већа: А после ћемо да Вас питамо, да.

Сведок Александар Цветковић: Значи познајемо се не могу сада, није битно то, значи од пре рата значи неких шта ја знам 15-16 година, да сада прескочимо значи познајемо се мала је то средина Милићи, сви се малтене знамо. Почетак рата као

почетак рата сада та нека ратна дешавања знам да је сво малтене време био на територији општине Милићи и до краја рата и после се знамо и сада да ли...

Председник већа: За време рата 1992. година?

Сведок Александар Цветковић: 1992. као почетак као почетак ту смо сви на окупу.

Председник већа: Ко је био мобилисан, да ли сте и Ви били, да ли је и он био, да ли сте заједно били, униформе, наоружање, све?

Сведок Александар Цветковић: Па ја мислим да је, не знам тачно али мислим да је сво становиштво то неко способно било мобилисано, налазили смо се на територији општине Милићи пошто комуникације су биле не отежане, него немогуће је било у неким правцима се кретати осим уз неке пратње ово оно. Наоружање задуживали смо да ли је то како се звало да ли је војска, да ли територијална одбрана, ја то не знам, немојте ме зато стварно, то су неке мало веће ствари за мене. Значи оно, униформе на почетку је било свега и свачега, али да кажемо СМБ јелте неке из ЈНА које су биле. Наоружање претпостављам ваљда шта је ко имао, хоћу да вам кажем како су те у магацинима биле те, било је тог старог наоружања што смо звали оно ко за време Другог светског рата знате оно, митраљежи тамо неки „шарци“ и аутоматске пушке, полуаутоматске, снајпери, митраљежи и тако даље и тако даље и вјероватно су били шта је ко по ВС-у претпостављам, не знам то како већ то одлучују.

Председник већа: Ајте оно чега се сећате. Добро. И даље где сте се налазили у том периоду?

Сведок Александар Цветковић: У Милићима, претпостављам да су....

Председник већа: У мају 1992. па надаље?

Сведок Александар Цветковић: Па од априла је то почело ја мислим да је чак и април био, знам да ми је рођендан 04. априла па ја мислим да су код нас по моме сјећању некако већ на самом почетку априла су почела та што се тиче општине Милићи, та нека ратна дешавања. Испочетка је оно било барем моје схватање је да ће то бити 7 дана, 15, мјесец, два, три, одужило се колико је се одужило, не знам колико је суду познато, до 1995. Углавном смо ту општина Милићи значи, тамо вамо колико је то било можда смо покривали неких 30, 40, 50 километара тих неких линија разграничења, ето, да ли су то неке општинске или нису границе које смо ми чували, то већ не знам, али углавном ту општина Милићи. И знам да је ако ме питате сада, дотичнога знам да је барем....

Председник већа: Дотичног, ајте само због транскрипта на кога се односи.

Сведок Александар Цветковић: На окривљеног је ли, Далибора, знам да смо и на почетку рата сам га виђао и за време рата колико кад смо се могли видјети заједно или колико је дозвољавало је ли та ратна дејства, колико смо се виђали, нећу да кажем да смо били заједно у истој земунци или рову, али ту смо, виђали смо се веома, веома често и дружимо се дужи низ година, задњих можда 12-13 се нисмо дружили пошто ни

ја нисам био ту, па се ето нисмо виђали али ето. Задње двије године сам ту и онда опет се виђамо.

Председник већа: Добро, да Вас ја не мучим сада, видим да мало лутате кроз те одговоре, па ћу Вас препустити браниоцу, па ће Вас усмерити мало.

Сведок Александар Цветковић: Да. Хвала.

Председник већа: Пошто је бранилац сада у основном испитивању. Добро.

Адвокат Ненад Петрушић: Господине Цветковићу ми смо имали прилике да се видимо и разговарали смо, само ми потврдите да ли смо разговарали о предмету овде оптужбе?

Сведок Александар Цветковић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Ја сам Вас опет потврдите, упознао да је Максимовић оптужен да је 09. маја лишио живота три, односно четири лица те да је истог дана пратио конвој, односно аутобус са још једним лицем са надимком „Македонац“, од Глогове, односно Реповца, места Реповац све до Тишће и назад и да је том приликом силовао извесну особу, сада да јој не говорим име, односно са овде заштићеним псеудонимом ВС1, дакле Ви сте упознати?

Сведок Александар Цветковић: Упознат сам, упознат.

Адвокат Ненад Петрушић: Реците ми у том времену 1992. године када сте уопште на ово питање одговарали, када сте уопште говорили о мобилизацији, конкретно где сте Ви били мобилисани, и да ли сте били мобилисани заједно са овде оптуженим Максимовићем?

Сведок Александар Цветковић: Да били смо мобилисани, то сам рекао, ја се сада територијална одбрана Милићи, како се то, значи општине Милићи, не знам конкретнији одговор.

Адвокат Ненад Петрушић: Били сте на положају који се назива линија, што је опште познато као линија?

Сведок Александар Цветковић: Да, да.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте са те линије ви могли доћи до места Милићи?

Сведок Александар Цветковић: До Милића...

Адвокат Ненад Петрушић: Да?

Сведок Александар Цветковић: У сваком случају до Милића смо кретали на те линије.

Адвокат Ненад Петрушић: Био је слободан пролаз?

Сведок Александар Цветковић: Да, да.

Адвокат Ненад Петрушић: А да ли сте са линије, и из Милића, могли отићи у суседна места да ли је то Братунац, да ли је то Сребреница, односно на том потезу то би требало да буде јужно од Братунца?

Сведок Александар Цветковић: Дозвољавате мало ћу ја само овако географију претпостављам сви врло добро познајемо, значи ми из општине Милићи, једина општина у коју смо могли да дођемо комуникација која је често нарушавана је Власеница, општина Власеница. Братунац, Сребреница, није било теоретске шансе до 1995. године да дођемо, теоретске шансе, једино не знам ја да сам супермен, бог отац.

Адвокат Ненад Петрушић: Тужилац ставља на терет да се овде Максимовић тога дана 09. маја са аутомобилом „Југо“, „Југо“ или „Голф“ нашао на тој територији места Реповац, односно Глогова?

Сведок Александар Цветковић: У ком месецу опростите?

Адвокат Ненад Петрушић: У мају, 09. маја 1992. године, да ли су тада комуникације које су, односно кретања, да ли је била слобода кретања, прво ми реците да ли је била слобода кретања војних обвезника, односно мобилисаних?

Сведок Александар Цветковић: Ја ћу можда, значи рекао сам за једну комуникацију која је нас повезивала са Србијом, значи Власеница, Шековићи, Црни Врх, Зворник, и уђе се у Републику Србију, једина та комуникација је била која је повремено затварана и она је не знам сада, ја знам што се тиче војних обвезника, без потврде од војних органа да је може се отићи или не знам ја слободно дан, два, ово оно, друкчије се није могло ни у Србију отићи. Значи и та комуникација је била у 99% случајева да кажем је морала бити обезбеђена са оклопњацима или не знам ни ја чим, контролисана како да кажем кретања, пошто је саобраћај како тако функционисао, али само уз обезбеђење не знам ни ја сада.

Адвокат Ненад Петрушић: То говорите о комуникацији између Милића и Власенице, односно да би се дошло заобилазно до Србије?

Сведок Александар Цветковић: Браво, до Србије или до Зворника, то најпрво, а за Братунац уопште комуникација није, она је нарушена на самом почетку рата, сами почетак да ли је то април месец ја не знам, али значи за Братунац сада ће бити ја се извињавам да ни птица није из Милића, ни птице нису могле да пролете.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли Вам је познато да ли је Максимовић имао путничко возило „Југо“ или „Голф“, не знам који?

Сведок Александар Цветковић: Пошто сте већ рекли да сте ме, да је познато да смо причали, ја знам како сам се зачудио када сам чуо да Максимовић има возачку уопште а камоли ауто, он ауто никада није имао, а чуо сам да је овде сада положио негде у Србији, ја то не знам тачно, никад код нас нити га је ко видео у ауту нити је имао ауто, нити је имао уопште возачку ишта, нити је знао да вози. Није знао, па и дан данас ја не знам, ајде добио је возачку шта ће.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је у том времену дакле у мају, априлу, мају, јуну, уопште тих месеци назовимо га цивилно лице могло купити бензин, нафту или већ друго погонско гориво на пумпи или било где?

Сведок Александар Цветковић: Поставили сте сад једно питање где ја стварно не знам да ли су бензинске пумпе и радиле, значи број један, број два ако је и било негде тог горива ја стварно не знам, пошто имао сам и свој камион и ауто путнички и све живо пре рата, ниси могао доћи никако него значи то је болница, полиција и војска и са великом сигурношћу могу да кажем до краја рата се гориво углавном могло преко војних власти да се добије, значи одобрење ово или оно опет, а да се купи верујте ја мислим да је цена била чак и 5 марака да је била за литар један, 5-6 не знам, много, много, много је било, а новца нормално ништа се не ради.

Председник већа: То на црно 5-6 марака?

Сведок Александар Цветковић: Да, ја не знам да су бензинске пумпе радиле уопште, поставили сте ми неко питање...

Адвокат Ненад Петрушић: А Ви када сте били у тој територијалној одбрани, у војсци примали сте неку накнаду, неку плату?

Сведок Александар Цветковић: Ајде назовимо да јесте.

Адвокат Ненад Петрушић: И колика Вам је била та плата, колико сте могли купити горива за ту плату?

Сведок Александар Цветковић: Немојте ме погрешно схватити, не вређам, ако можете Ви мени рећи 1992. када добијете плату ако дођете до Зеленог венца колико сте могли купити док се вратите, уопште то није имало никакве вредности, ја не знам то су динари били, то је хиперинфлација, то је оно, уопште не знам, не могу Вам ни са чим сравнити. Можда су милијарде, можда су милиони не знам како се називало. Знам да није имало вредности.

Адвокат Ненад Петрушић: Реците ми је ли у Милићима Ви знате од пре рата односно из тог доба, из тог времена неко лице са надимком „Македонац“?

Сведок Александар Цветковић: Никад чуо, ево значи и ово сам и прочитао сам и заклетву, пратио сам, ја никад чуо за „Македонца“ неког у Милићима, нисам.

Адвокат Ненад Петрушић: А да ли сте чули уопште обзиром да о овом поступку који се води против Максимовића, Ви сте имали, имали сте и раније сазнања пре него што сте позвани за сведока, о томе се, да ли се о томе причало у Милићима?

Сведок Александар Цветковић: Па знате, прије него што сам позван нормално његова оптужница колико већ дуго ја о томе знам и причали смо о томе и када сте ми поменули „Македонац“ ја сам рекао сам Вам господине судија, суде часни, да сам школу грађевинску сам иначе завршио, грађевински техничар, она је била у Братунцу, па сам разговарао и са адвокатом, ја никада у животу нисам чуо за неки надимак „Македонац“ код нас, никада ни за једног човека, нити познајем некога да се

„Македонац“ назива, да су некога називали „Македонац“ или нешто. Не. Нити има у Милићима нити је икада био неки „Македонац“ није никад, ни дан данас ево педесет година ми је скоро.

Адвокат Ненад Петрушић: Јесте Ви одлазили у кућу у којој је живео пре рата и непосредно након рата Максимовић?

Сведок Александар Цветковић: Да, знамо се, мислим посећујемо се, дружимо се, дружили смо се, дружимо се и дан данас, тако да кажем, да, јесам.

Адвокат Ненад Петрушић: Реците ми из те куће како изгледа то, је ли то типска нека кућа или је, типска породична кућа?

Сведок Александар Цветковић: Па типска породична, шта ја знам, на спрат, приземље, спрат кућа на двије воде, да не будем сада претјерујем можда 90% кућа тако у Милићима изгледа.

Адвокат Ненад Петрушић: Ви сте улазили у ту кућу?

Сведок Александар Цветковић: Како да нисам, на славу идемо и све једни другоме.

Адвокат Ненад Петрушић: Реците ми из те куће да ли из приземља, са спрата и поткровља, већ шта има, се могу видети неки доминантни објекти у Милићима попут аутобуске станице, базен, шта још има ту?

Сведок Александар Цветковић: Пошто смо већ разговарали, овај из његове куће се може видјети зграда електродистрибуције и зграда мотела, базен се не може видети, аутобуска станица се не може видети, значи мени је изузетно жао што нисам направио снимке да то докажем, мислим јел и снимком на крају крајева, па да кажемо лијева страна Милића малтене се не може видети пошто је рјека је подјељена је малтене ни лијева страна се не може видјети, ајде овамо неки десни крај и ту нешто мање више.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је до његове куће, односно куће у којој је живео, у ствари то је кућа његових родитеља, постоје исте куће или сличне куће истог типа?

Сведок Александар Цветковић: Па слагаћу, ако се не варам пет кућа у реду, је ли тако, пет кућа у реду малтене исте оне су знатније, ето мање више типске куће и све су на два спрата са поткровљем, не могу са сигурношћу да кажем за ову једну да ли је на четири воде, али све су на двије воде.

Адвокат Ненад Петрушић: Ако се можете сетити пре рата дакле, односно 1992. године у мају да ли је та кућа била омалтерисана, или је била само цигла?

Сведок Александар Цветковић: Да, омалтерисана кућа у комплетну, очух његов и мајка су радили, добре су плате примали, мислим било је оно можда је било питање дана када ће и фасаду ставити, да није било рата, омалтерисана припремљено све.

Адвокат Ненад Петрушић: Немам више питања судија.

Председник већа: Добро, Максимовићу имате Ви питања? Тужиоче? Мало Ви унакрсно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Сведок Александар Цветковић: Добар дан господине.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли Ви некада били у Израелу?

Сведок Александар Цветковић: Био и живио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли Вам се нешто десило у том Израелу?

Сведок Александар Цветковић: Н едај Боже да ми се десило, само сам ухапшен по Интерполовој потерници. Хвала на питању.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу Вам рекли....

Сведок Александар Цветковић: Зашто....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да сте били припадник нечега па сте због тога ухапшени?

Сведок Александар Цветковић: Не, нису ми рекли да сам припадник нечега, него су ми рекли да сам оптужен за ратни злочин геноцид.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А као припадник које јединице?

Сведок Александар Цветковић: 10. диверзантског вода.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па да ли сте били припадник 10. диверзантског вода?

Сведок Александар Цветковић: Да, да, одговарао стотину пута.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е када сте то постали припадник 10. диверзантског одреда?

Сведок Александар Цветковић: Је ли може овако оквирно...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Може.

Сведок Александар Цветковић: Рецимо крај сами 1994., или 1995. почетак не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте на почетку рекли да сте рођаци, да сте рођак са окривљеним?

Сведок Александар Цветковић: Не, не.

Председник већа: Не, не, може се десити....

Сведок Александар Цветковић: Можда даља нека линија не знам, нисам испитивао.

Председник већа: Не, није да јесте, него може, то је више овако било...

Сведок Александар Цветковић: Ја се извињавам ако је мало сте ме погрешно можда схватили, ја сам рекао да нисмо род али не знам нисам, ја се извињавам још једном, моја баба нашао сам дјевојку из Зворника, ни помози Бог каже род је немој сине, па сам се морао женити из Украјине.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Уф намучисте се.

Сведок Александар Цветковић: А још је Јеврејка, шта да радим.

Председник већа: Добро, добро, даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте....

Сведок Александар Цветковић: И правноснажно сам ослобођен за наводни злочин.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја Вас то нисам питао, знам то.

Председник већа: Добро, требали сте и то да питате онда ако сте већ...

Сведок Александар Цветковић: Када сте започели да завршимо.

Председник већа: Свеједно али да мени узмете питање после.

Сведок Александар Цветковић: Е онда да се ја не уплићем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја сам само питао да ли је био у Израелу, само сам то питао.

Сведок Александар Цветковић: Питали сте ме да ли сам оптужен за нешто и да ли, да ли сам припадник чега.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не Ви сте, добро. Добро.

Сведок Александар Цветковић: Није важно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисам питао зашто је оптужен, него сам питао шта му се десило, то сам питао, да ли му се нешто десило лоше....

Сведок Александар Цветковић: Рекли сте, нећемо се враћати, није важно има снимак.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да. Ви сте `68. годиште, 04.04.1968.

Сведок Александар Цветковић: Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи тада када почиње рат...

Сведок Александар Цветковић: 24 године пуне.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта сте Ви тада радили, шта сте имали од школе, шта сте...

Сведок Александар Цветковић: Грађевински техничар запослен у тада су се, радна организација мислим „Боксит“ Милићи и приватно имао сам свој камион, уредан живот.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е да ли сте служили војни рок пре тога?

Сведок Александар Цветковић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где?

Сведок Александар Цветковић: У ЈНА, ако хоћете по републикама, место значи Кичево, па Куманово као возач, па инжењерија.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Нису Вас звали „Македонац“?

Сведок Александар Цветковић: Можда је неко у Македонији.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок Александар Цветковић: Или мислите Александар Македонски па зато.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када су Вас, кажете Ви не знате да ли је то била војска, да ли је то била територијална одбрана, мене сада то мало буну то једно прилично незаинтересованост за војне формације, а онда буп па 10. диверзантски одред, како то можете?

Сведок Александар Цветковић: Не, на подручју колико ја знам, ево сада ово је пошто сам већ мало се оно силом прилика мора човек бити који ни о чему да кажем никакве неке војне неке планове у животу своме нисам имао, претпостављам као и 99% становништва, за територијалну одбрану јесам знао у животу је ли учили смо...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ајте мало....

Сведок Александар Цветковић: Дозволите молим Вас, и наједном сада треба неко од нас да зна ко мене тамо војно ангажује, ово оно, како се назива или шта је, е сада силом прилика када сазнам из својх случајева да је ратно стање проглашено тамо не знам у мају, у јуну кад је па је Војска Републике Српске, па кода мене ко пита за

регистрацију како ће ме звати коме, значи сви смо позивани, и мој отац и мајка ми је била ангажована, само ми баба покојна није била ангажована.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како се звала та формација у којој сте Ви бил ангажовани?

Сведок Александар Цветковић: Говорите о самом почетку....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па тада, тада мај 1992.

Сведок Александар Цветковић: Ма рецимо април, не мај, територијална одбрана Милићи или како су је називали ја сада вод...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта сте Ви били у тој територијалној одбрани Милићи?

Сведок Александар Цветковић: Возио сам. Возио сам тад и био сам....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Возач?

Сведок Александар Цветковић: Возио, са својим камионом одвезем људе, мислите да је војске било тада нешто, одвезем па сам горе на линији са њима у рову чувамо линију, е то је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи то, били сте возач у...

Сведок Александар Цветковић: Па ја не знам од првих дана да ли сам се водио као возач јер ја војне књижице чак немам, у нас су све живо поништавали, ко је зашто и СФОР је носио и пети, десети, ја знам шта сам радио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја видим Ви сте врло интелигентан човек и видим....

Сведок Александар Цветковић: Хвала Вам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И хоћете да ми кажете оно што хоћете, оно што нећете нећете, али ово су некако једноставна питања, ајде да ли се сећате ко Вам је био командир?

Сведок Александар Цветковић: Командир на почетку.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ту, на почетку, у средини, на крају, ајде ја Вас питам за мај, ево одсад па надаље мај 1992.?

Сведок Александар Цветковић: Ја Вама ћу да кажем од 06. априла када су ме позвали после мога рођендана, дођем био је неки Драго Савић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок Александар Цветковић: Командир чега немојте ме ни то питати, стварно не знам, нећу вам знати одговорити, можда ћете се наћи увређени, а тај Драго Савић има сада 80 година да је неки био резервни официр, шта ли је, претпостављам да јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је са Вама у јединици био Максимовић окривљени?

Сведок Александар Цветковић: Говорите конкретно на мјесто и све?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Сведок Александар Цветковић: Ту директно не, значи или сада сте ми рекли како јединица па територијална одбрана, е сада он је био можда у одбрани километар или два или двеста метара.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е сада да Вас питам ако он није са Вама био ту како Ви знате где је он био 1992., 09. маја?

Сведок Александар Цветковић: Јесам ли ја рекао да знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам више питања. Хвала.

Сведок Александар Цветковић: Ја сам само, је ли могу одговорити?

Председник већа: Завршите да.

Сведок Александар Цветковић: Да завршим одговор, ја, само сам рекао да је наша комуникација са Сребреницом, Братунцом, од априла мјесеца до 1995. јула месеца црни вилајет, не постоји.

Председник већа: Е то, мада када покажете ово то се не види...

Сведок Александар Цветковић: Не види се да, извињавам се, и знам зато што смо имали смјене на линијама, да смо се ја и он, он је код мене, ја сам на слави био 06. маја Ђурђевдан славим, знам да није, ако ми... не би даље, да не улазим, јер ово ће бити већ лично.

Председник већа: То немојте.

Сведок Александар Цветковић: Четири и по године сам покушавао да објасним да сам бјелац па што нико не воли.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Марина Кљајић: Хајде молим Вас објасните Ви мени једну ствар као цивилу која се баш у та ратна дешавања у Босни не разуме баш много, кажете да је до јула 1995. Милићи био тамни вилајет за изаћи?

Сведок Александар Цветковић: Ја говорим за општину Братунац.

Адвокат Марина Кљајић: Добро, добро.

Сведок Александар Цветковић: Да, у правцу Братунца.

Адвокат Марина Кљајић: Чини ми се да сте малопре рекли 1994., у 10. диверзантском?

Сведок Александар Цветковић: Да.

Адвокат Марина Кљајић: А како сте онда могли тамо ако се није могло никуда војска и то комуникација?

Сведок Александар Цветковић: 10. диверзантски је ли то вежете са неком територијом или шта са војском, ја сам само, 10. диверзантски одред је при Војсци Републике Српске.

Адвокат Марина Кљајић: Где је био?

Сведок Александар Цветковић: Где је било сједиште?

Адвокат Марина Кљајић: Да.

Сведок Александар Цветковић: У Хан Пијеску.

Адвокат Марина Кљајић: Па како тамо? А Ви како сте постали, мислим то ми објасните није ми јасно.

Сведок Александар Цветковић: Ја се извињавам је ли можете вратити, јесам ја рекао за подручје Братунца и Сребренице наша комуникација из Милића је немогућа, немогућа.

Председник већа: То сте рекли да.

Адвокат Марина Кљајић: Добро, али ја само питам како се одлазило у 10. диверзантски ако није било могуће никакве комуникације?

Сведок Александар Цветковић: Ако дозвољавате...

Адвокат Марина Кљајић: Да, да, то Вас и питам објасните.

Сведок Александар Цветковић: Ја сам имао прилику, не знам јесте ме слушали госпођо, немојте се наћи увређени.

Адвокат Марина Кљајић: Ја сам цивил, нисам служила војску, мени морате објаснити само детаљније, знате.

Сведок Александар Цветковић: Ако сте цивил нисте, ви само онда пратите шта сам рекао, једина комуникација из Милића је била пут Власенице, Ви можете до Сарајева, можете до Херцеговине, ако обиђете, и био је обилазни пут око Горажда, ни кроз Горажде се није могло, оћете у Бијељину идете Милићи, Власеница, Шековићи,

Зворник, па идете за Бијељину значи како је пробијен коридор, Ви јесте цивил али вероватно пратите и вјести или било шта, колико је људи изгинуло код Брчког да би се успоставио контакт са Бања Луком гдје су умрла дјеца изгинула.

Адвокат Марина Кљаић: Па добро Брчко и Бања Лука нам нису.....

Сведок Александар Цветковић: Не, али ја сам био за време рата и у Бања Луци госпођо...

Председник већа: Немојте у исто време због транскрипта. Пита Вас пуномоћник како сте Ви до јединице од Милића, и тако даље?

Сведок Александар Цветковић: Тако, то је та комуникација.

Адвокат Марина Кљаић: Па не вреди, немам више питања управо је сада рекао да је за време рата био и до Бања Луке, значи....

Сведок Александар Цветковић: Да.

Адвокат Марина Кљаић: У реду, у реду, немам више питања.

Председник већа: Добро.

Сведок Александар Цветковић: Ништа. Хвала.

Председник већа: Да ли још неко има питања? Имате ли Ви нешто да додате?

Сведок Александар Цветковић: Нити одузети нити додати ако Ви немате.

Председник већа: Добро. Александар Цветковић, Ви сте дошли са Милом Лаловићем?

Сведок Александар Цветковић: Тако је. Миле.

Председник већа: Добро. Је ли тражите заједно, коме паре или Милу?

Сведок Александар Цветковић: Сада ћу овако да Вас, доле нас је ова упутила, није ту дјевојка, сарадник ваш за помоћ при суду и ово оно, дошао је и пријатељ нам из Словеније, и његов рачун има.

Председник већа: Јесте Тешановић.

Сведок Александар Цветковић: Тако је, његов рачун има, да ли је могуће да новац на његов рачун пошто у њега девизни има у Словенији све, пошто ми нисмо ни знали за те рачуне, објасните ми само.

Председник већа: Ја не могу Ваше трошкове, које сте Ви и Мило имали да исплатим њему, али Ви можете технички....

Сведок Александар Цветковић: Не, на рачун његов.

Председник већа: Технички да се договорите са службом како ће ићи, мене само занима следеће, пошто имате рачун Ви и Мило....

Сведок Александар Цветковић: Тако је, Миле.

Председник већа: Миле.

Сведок Александар Цветковић: Миле, Миле, мало га „е“ зеза.

Председник већа: Да, да, добро. Од неких 100 евра колико овде како ми је наведено, само је моје питање Вама или Милету да се исплати, а Ви ћете са Службом видети да ли то може да иде на рачун Тешановића, то је сада друга...

Сведок Александар Цветковић: Па нама је то сасвим свеједно, ми смо мислили пошто не постоји немамо рачуне те, немамо ми девизне рачуне. Да се исплати на рачун тога, а један и други се слажемо да се исплати њему.

Председник већа: То ћете са службом да се договорите. Моје питање је хоћете ли Ви Цветковићу ових 100 евра по пола или Цветковићу и Вама цело 100 евра?

Сведок Александар Цветковић: Нисам Вас сада....

Председник већа: Лаловић и Цветковић?

Сведок Александар Цветковић: Не по пола, него нека иде то заједно, разумете, да, да.

Председник већа: Добро, добро. Па један од вас двојице, то хоћу.

Сведок Александар Цветковић: Да, да, то.

Председник већа: Један од вас двојице па да иде на рачун Тешановића...

Сведок Александар Цветковић: Тако је.

Председник већа: Немојте нас у те...

Сведок Александар Цветковић: Нећемо, економије.

Председник већа: Да. Ајте зовите Тешановића.

Сведок Александар Цветковић: Ја сам завршио?

Председник већа: Јесте узели личну карту?

Сведок Александар Цветковић: Да, дали сте ми.

Председник већа: Хвала лепо.

Сведок Александар Цветковић: Хвала лепо и вама часни суде. Пријатно.

Председник већа: Имате Ви возачку дозволу Максимовићу? Дајте нам.

Оптужени Далибор Максимовић: Немам овде имам кући, овде сам полагао.

Председник већа: Када?

Оптужени Далибор Максимовић: 2008.

Председник већа: 2008.

Оптужени Далибор Максимовић: Да.

Председник већа: Донесите следећи пут.

Оптужени Далибор Максимовић: Донећу.

Председник већа: Како то нико не помену до сада. Како Ви не рекосте, знате шта Вам се ставља на терет. Прва ствар каже па како сам могао када сам и тако, да... Где смо стали. Добар дан.

Сведок Јовица Тешановић: Добар дан.

Председник већа: Дакле приступио сведок Тешановић Јовица. Идентитет утврђен увидом у личну карту БиХ, серијски број 860T00J06.

Добро. Име оца?

Сведок Јовица Тешановић: Никола.

Председник већа: Рођени сте када и где?

Сведок Јовица Тешановић: 14.05.1972. у Зворнику.

Председник већа: У Зворнику, адреса?

Сведок Јовица Тешановић: Светогорска 13, 75446 Милићи.

Председник већа: Добро, по занимању сте?

Сведок Јовица Тешановић: Возач.

Председник већа: Возач. Кажите ми јесте ли у сродству или у завади са овде оптуженим?

Сведок Јовица Тешановић: Не.

Председник већа: Добро. Бићете испитани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља

кривчно дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Испричаћу Вам текст заклетве за сведока, Ви ћете само рећи „да“ да не понављате цео текст, „заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“, ви само кажите да?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Председник већа: Знате што сте овде?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Председник већа: Да Вас ми што мање за почетак питао, касније ћемо Вас питати евентуално, Ви нама испричате тај период 1992. година, почео рат, како, да ли сте ангажовани у тим ратним дејствима, како знате из тих неких околности евентуално овде Максимовића, како сте се можда знали евентуално раније и тако даље, ето. Крените тако уопштено, па ћемо ми видети...

Сведок Јовица Тешановић: Својим речима?

Председник већа: Па нећете мојим.

Сведок Јовица Тешановић: Да, да, нормално.

Председник већа: Или бранилачким речима.

Оптужени Душан Јовчић: Са Максимовићем се знам веома дуго. Заједно смо ишли у основну школу, заједно значи малтене не знам сада вјероватно је неважно знамо се од десете године сигурно, дванаесте није ни битно. Пријатељи смо увјек били, када је почео рат заједно смо били, не знам шта би рекао.

Председник већа: Где били, шта значи били, били у кафани или били војно ангажовани, ако сте били војно ангажовани како, која јединица, ко вас је ангажовао, оружје ко је поделио, које оружје и тако даље?

Сведок Јовица Тешановић: Били смо војно ангажовани почетком рата, оружје нам је поделила територијална одбрана....

Председник већа: Где сте се налазили током ето 1992. са фокусом април-мај 1992. година?

Сведок Јовица Тешановић: Април-мај. Па око 15. можда 20. априла, нисам сигуран, долазим из ЈНА, отпуштен сам из ЈНА. Служио, скинуо сам се у Глини код Грађана, тада сам дошао до Кладња који је од нас неких 50 километара и тада је била прекинута већ значи 15-20. април не могу бити сигуран, путна комуникација Кладањ – Власеница – Милићи. После тога сам дошао и доле као и сви људи на територијалну одбрану тих првих дана су биле неке страже које смо држали у улицама, подјелили су нам територијална одбрана, локално оружје касније смо ангажовани као сада да кажем јединица, као неки вод који смо радили неке послове заштите, овог онога, на

територији рудника боксита Милићи. Значи у то доба, пошто се до рудника долазило кроз нека села муслиманска, сви су били наоружани и ми и они, горе се вадиле та руда већ шта се радило, онда смо ми одемо на неко брдо гдје нам кажу стојимо тамо док прође 10 камиона које је пратио камион направљен оклопни транспортер и то ту смо били у Милићима читаво време.

Председник већа: Ко ми?

Сведок Јовица Тешановић: Молим?

Председник већа: Ко ми?

Сведок Јовица Тешановић: Па ја, Максимовић Далибор и људи који живе у Милићима, неко је отишао у Њемачку, неко ко је остао ту.

Председник већа: Добро, ајте мислим да ће једноставније ићи кроз питања, изволите браниоче.

Адвокат Ненад Петрушић: Господине Тешановићу када кажете ту у Милићима, да ли мислите на ту локацију где сте били на руднику дакле да ли мислите на то подручје да сте били војно ангажовани?

Сведок Јовица Тешановић: Да, били смо на подручју, нисам сматрао сходно да набрајам ту комуникацију, то је комуникација једно 15-так километара од Милића пут правца рудника, можете на карти погледати то је пут за Сребреницу.

Адвокат Ненад Петрушић: Одатле са рудника или из Милића нисте могли отићи преко Сребренице па ући у Братунац?

Сведок Јовица Тешановић: То је немогуће било.

Адвокат Ненад Петрушић: Одатле да ли сте могли, да ли сте могли са рудника отићи преко Сребренице до Братунца?

Сведок Јовица Тешановић: Не, нисмо, било је немогуће.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте са рудника преко Милића, Нове Касабе, Коњевић Поља могли преко Кравице и даље преко Глогове, доћи до Братунца?

Сведок Јовица Тешановић: Нисмо могли зато што то у то доба је било затворено, били су неки контролни пунктови у старту и наши на излазу из града доле на излазу према Касаби. Свуд су били пунктови, било је немогуће кретати се без посебних овлашћења које је у то доба давала територијална одбрана, а касније војска.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је у том времену преко Нове Касабе и Коњевић Поља, да ли је у ствари на те две локације у Новој Касаби и Коњевић Пољу, била, да ли су вас држали Муслимани, односно да ли су њихове војне формације држале то подручје?

Сведок Јовица Тешановић: Да, њихове војне формације су држале подручје од Касабе па у Коњевић Пољу су они имали пунктове, па негдје горе пред Кравицу, па је то већ тамо даље и не знам тачно како је пресјецано, то за пред Кравицу знам зато што ми је мајка из Кравице.

Адвокат Ненад Петрушић: А овај други правац сада из Милића, односно рудник Милићи, па лево према када се изађе из Милића према Власеници, да ли сте ту Војска Републике Српске, односно да ли се становништво ту могло кретати безбедно у смислу да су тај пут држале српске снаге?

Сведок Јовица Тешановић: Могли смо се ту кретати безбедно седам километара изнад Милића је био пункт полиције, више даље одатле се није могло. У тој зони смо се могли кретати шире градско подручје не знам како би рекао, пошто Милићи су село...

Адвокат Ненад Петрушић: А преко тог пункта сада говоримо на комуникацији Милићи – Власеница и даље Хан Пијесак, могло се проћи уз одобрење војних власти?

Сведок Јовица Тешановић: Да, сви војно способни су могли да пређу уз одобрење војних, а војно неспособни нису ни ишли јер пут се сматрао несигурним, аутобуске линије нису радиле већ кажем вам тамо на нашој територији значи ја долазим неког 15-20. априла на то би могао и тачно одговорити у дан, већ нису постојали аутобуси који су возили или људи који су се могли слободно кретати, јер то је био мени је тешко да вам објасним господи, то су били, ту смо ми били на пункту то већ је затегнуто стање али не ратно стање.

Адвокат Ненад Петрушић: У реду. Сада само закратко да се вратимо на ту прву комуникацију доле из Милића према Новој Касаби и Коњевић Пољу и Братунцу, дакле Ви сте односно, да ли се ви нисте могли кретати према Братунцу том комуникацијом из разлога безбедности јер није била слободна због држања те комуникације од стране Муслимана?

Сведок Јовица Тешановић: Нисмо се могли кретати из разлога безбједности, нисмо од ограничења, територијалне одбране и војних власти, већ за нас је то све исто па тако да не испадне....

Адвокат Ненад Петрушић: Реците ми Ви се познате дуго, јесте били заједно баш на том руднику са Максимовићем?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли имате сазнања да се он....

Председник већа: Да ли се....

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли имате сазнања да ли се он током маја, почетком маја удаљавао са тог простора, односно са рудника?

Сведок Јовица Тешановић: Не.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте заједно одлазили и враћали се на смену?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Колико су трајале ваше те смене, одмора тако да их назовем?

Сведок Јовица Тешановић: Па трајале су нам смене дан, пола дана, два дана, јер тада још нисмо имали фиксно ништа, тада смо били војска по потреби.

Адвокат Ненад Петрушић: А да ли се на том месту на коме сте ви држали ту линију водила нека евиденција о присутности војника који су тог дана, неки распоред или већ како се то зове књига дежурства или било шта?

Сведок Јовица Тешановић: Па мислим да се водила та евиденција пошто када смо били на руднику морао је неко водити евиденцију, ми смо стварно имали 20 година, да ли је неко водио или не ја не могу да тврдим са сигурношћу, али неко је морао зато што смо јели тамо и пили, неко је морао знати ко једе, ко пије, ко нам је дао, разумијете, ми нисмо купили, нама је неко дао оружје у руке па нас је писао тамо.

Адвокат Ненад Петрушић: А је ли Ви имате неко сазнање евентуално о тој документацији где се....

Сведок Јовица Тешановић: Па ја имам сазнање о тој документацији пошто сам имао лични проблем са том документацијом да је та документација лута и не кажем да је немогуће, али вјероватно се може стићи, да је СФОР сад слагаћу опет годину да ме не веже нико за то, однио ту документацију на Соколац нашу, па да је враћена у Шековиће, па у Бања Луку, и тренутно немам пошто нисам задњих година ни присутан пуно у мјесту, ја лично своје војно питање нисам решио, зато када сам дао те документе да ми рејеше, та документација је нестала, однио је СФОР, тадашњи СФОР који је у Босни био.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте Ви током маја месеца имали било какву потребу, приватну или неку другу, да одете у Кравицу, односно на подручје места Братунац?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Можете нам рећи који је то разлог био?

Сведок Јовица Тешановић: Сада нисам очекивао ово па нисам онај датум тачан не могу навести, у то доба у мају негдје да ли 15, 10, 20. не могу бити сигуран, мислим није тешко провјерити, у Кравици је погинуо рођак од моје мајке који је мени ујак Милутин Милошевић, који је био начелник, командир сада, био је главни у станици јавне безбједности у Братунцу, имали смо потребу да одемо на сахрану а због немогућности путне комуникације, непроходности, ми нисмо отишли на сахрану.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте били код Максимовића у његовој кући?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Можете ли нам рећи каква је то кућа, описати најкраће?

Сведок Јовица Тешановић: Два спрата, поткровље.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли још таквих кућа истих или сличних има у Братунцу?

Сведок Јовица Тешановић: У Братунцу?

Адвокат Ненад Петрушић: У Милићима извините?

Сведок Јовица Тешановић: Да, 80% кућа је таквих.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли се из било ког дела његове куће може видети аутобуска станица?

Сведок Јовица Тешановић: Не.

Адвокат Ненад Петрушић: Знате ли...

Сведок Јовица Тешановић: Зато што је заклања мотел, то није тешко проверити, његова кућа је данас на истом мјесту.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је та кућа била омалтерисана пре рата?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Не знам само да нам се одговори нису преклопили.

Председник већа: Немојте да журите, када заврши. Ајте поновите за сваки случај.

Адвокат Ненад Петрушић: Дакле, да ли је његова кућа била омалтерисана пре рата?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Немам више питања.

Председник већа: Максимовићу? Тужиоче?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Сведок Јовица Тешановић: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Од овога последњег, је ли Ваша кућа била омалтерисана?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је у близини Максимовићеве куће било још кућа?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико?

Сведок Јовица Тешановић: Максимовић се налази у насељу, не желим одговорити на питање тачан број јер не видим на шта утиче, било их је доста, он је у насељу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, да ли знате....

Председник већа: Нема не желим, има питања на која не....

Сведок Јовица Тешановић: Па не, ја не могу ја нисам тамо бројао куће, морао би сада да се сјећам овде...

Председник већа: Не пита Вас је ли има 17 кућа, него пита је ли има још кућа?

Сведок Јовица Тешановић: Да, то сам рекао да има.

Председник већа: Добро. То није страшно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Није ништа страшно. Је ли била нека кућа немалтерисана?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Чија?

Сведок Јовица Тешановић: Стварно не знам.

Председник већа: Је ли било више, мање, ајте нешто тако, да ли је већина омалтерисаних, већина, рецимо ајде нешто ближе?

Сведок Јовица Тешановић: Не могу одговорити сигурно на питање јер не сећам се, Максимовића се сјећам рекао сам малоприје да сам био нон стоп у тој кући, не једном, два пута него веома често зато што смо се дружили од дјетињства, сада била је једна кућа и до његове, да ли је следећа била малтерисана, а не да ли је она тамо била лијево малтерисана, стварно не могу филм.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли била стављена фасада?

Сведок Јовица Тешановић: Мислим да не, да је била само омалтерисана.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте били можда, је ли 06. маја нека слава?

Сведок Јовица Тешановић: Да, Ђурђевдан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте били негде 06. маја?

Сведок Јовица Тешановић: Да, код Александра Цветковића.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И њега познајете?

Сведок Јовица Тешановић: Исто као и Максимовића читав живот.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи вас тројица сте добри другари?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извините што Вас питам, али мајка је ли жива Ваша?

Сведок Јовица Тешановић: Моја?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли било још неког злочина у Кравици, не у Кравици, да у Кравици?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када?

Сведок Јовица Тешановић: На Божић.

Председник већа: Нисам разумео ово још некога?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па осим што је убијен његов ујак. Што сте рекли, да?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У мају 1992. сада питам да ли је било још неког злочина?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када?

Сведок Јовица Тешановић: За Божић 1993. године.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И колико је ту, ко је ту страдао, ко је то урадио?

Сведок Јовица Тешановић: Па урадили су Муслимани Насера Орића, страдали су Срби.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли неко од Ваших рођака ту страдао?

Сведок Јовица Тешановић: Па да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли смем ја да закључим да нисте баш пријатељски расположени према том народу Насера Орића?

Сведок Јовица Тешановић: Мислим да не смете.

Председник већа: То је пре, пренагло.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Као унакрсно.

Председник већа: Не, опет је пренагло, како год...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, добро, ја све прихватам.

Сведок Јовица Тешановић: Не. Зато што могу овде довести Муслимане са којима данас живим, са којима сам пријатељ, ја само говорим истину.

Председник већа: Како се зове тај Муслиман?

Сведок Јовица Тешановић: Мој?

Председник већа: Са којим сте пријатељ?

Сведок Јовица Тешановић: Зове се Фахрудин Омеровић, зове се Недим Смајић, који има 25 камиона на улазу у Тузлу, сада мислим да не дискредитујем људе непотребно, нису само они има их море.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да кренемо сада на почетак, како се звала војна формација у којој сте Ви били?

Сведок Јовица Тешановић: Ја?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Маја 1992.?

Сведок Јовица Тешановић: Територијална одбрана.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Чега?

Сведок Јовица Тешановић: Територије.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Ко је био командир?

Сведок Јовица Тешановић: Командир био је Лале Бачић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Неки Савић је ли имао овде смо чули?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта је он био?

Сведок Јовица Тешановић: Исто је био неки командир.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где је било седиште Ваше јединице?

Сведок Јовица Тешановић: Сједиште наше јединице је било у Пољима и дјелом у просторијама рудника боксита на Лукић Пољу, то тадашња није била војска већ територијална одбрана, смјештали су нас тамо по неким креветима, тешко ми је то да дочарам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта сте Ви по, шта сте Ви дужили од оружја и шта сте били по распореду?

Сведок Јовица Тешановић: Дужио сам у старту снајпер, касније сам вратио снајпер, дужио сам аутоматску пушку.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу у тој вашој јединици били сви припадници из Вашег места?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Није било неког са стране?

Сведок Јовица Тешановић: Не, у то доба, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте их све познавали, све припаднике?

Сведок Јовица Тешановић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па ако су били сви из вашег места како их нисте познавали?

Сведок Јовица Тешановић: Познајете ли Ви све у Београду?

Председник већа: Немојте на питање питањем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, одлично мени се то свиђа, мени се тај одговор свиђа.

Сведок Јовица Тешановић: Не, не могу све познавати.

Председник већа: Мени се не свиђа то што сте... ето одговорите немојте питањем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па малопре је био сведок који је рекао, Ваш добар друг, који је рекао да се ви у вашем месту сви познајете, па сам ја мислио да и ви све познајете?

Сведок Јовица Тешановић: Па да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па Вас ја сада питам да ли су сви припадници ваше јединице из вашег места и Ви кажете да, ја Вас питам да ли их све познајете, Ви кажете не, како онда знате да су сви из вашег места?

Сведок Јовица Тешановић: Јесте ме питали за припаднике моје једнице или припаднике територијалне одбране, нисам разумио питање, поновите ми питање и ја ћу одговорити.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја мислим да сте ме разумели, али....

Сведок Јовица Тешановић: Тадашња моја јединица је имала командира Лала Бачића и било нас је око 30-так, а територијална одбрана бројала је вјероватно и хиљаду људи, ја нисам могао познавати тамо неког зато што је Србин који је у селу, ја сам имао 20 година са 18 сам отишао у војску, познавао сам људе своје генерације, и људе са којима сам био у једници.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли Вам је познато неко страдање цивила у Братунцу и околини маја 1992.?

Сведок Јовица Тешановић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Ви сте то већ рекли, ја ћу да Вас питам да ли је ваша јединица била на локалитету Реповац?

Сведок Јовица Тешановић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико је то далеко од вашег, од вашег поља како кажете?

Сведок Јовица Тешановић: Па неких око 30-так километара.

Заменик тужиоца за ратне злочине: 30-так километара. Максимовић је био са Вама у јединици?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Малопре када Вас је питао бранилац рекли сте да не знате, рекли сте тачно не, то је био одговор не на питање да ли знате где се он кретао стално, рекли сте не?

Сведок Јовица Тешановић: Да, не сећам се да сам то рекао, и ја не могу знати где се он креће стално, али углавном били смо заједно константно у пословима на које су нас слали, на послове обезбеђења рецимо данас је неко дошао и рекао идете на то брдо, да упростим својим речима, идете тамо ћете данас да будете, одозго ће да прођу камиони руде, ви када завршите тај дио онда нам дође командир и каже идите доле и онда једемо доле, спавамо, ко шта већ....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Идете на славу?

Сведок Јовица Тешановић: Идемо на славу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте заједно били на слави?

Сведок Јовица Тешановић: Да, заједно смо били.

Заменик тужиоца за ратне злочине: 06. маја?

Сведок Јовица Тешановић: 06. маја.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли знате шта сте радили 07. маја?

Сведок Јовица Тешановић: Па не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, шта сте радили 08. маја?

Сведок Јовица Тешановић: Па радио сам сваки дан је исти био, ја не могу да се вежем за датум, углавном можда сам....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Онда да Вас и не питам за 09. мај шта сте радили?

Сведок Јовица Тешановић: Па исто што и 07. и 08.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па 07. и 08. не знате ништа, то сте рекли.

Председник већа: Али претпоставља да је исто радио.

Сведок Јовица Тешановић: Исто сам радио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Исто што и 07. и 08. али не знам шта сам радио.

Сведок Јовица Тешановић: Био сам приправан и радио само оно шта ми кажу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Какве су вам униформе биле?

Сведок Јовица Тешановић: Војне униформе, Војске Југославије.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Једнобојне, маскирне, какве?

Сведок Јовица Тешановић: Војске СФРЈ, једнобојне, СМБ униформе тада.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте од наоружања кажете имали снајпер, колико дуго сте имали снајпер?

Сведок Јовица Тешановић: Можда мјесец, мјесец и по дана.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи прошла је средина маја?

Сведок Јовица Тешановић: Мислим да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте Ви неки добар стрелац били, како сте задужили снајпер? То је озбиљан посао.

Сведок Јовица Тешановић: Па био сам добар стрелац, возач у војсци по ВС-у.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Возач добар стрелац? Добро.

Сведок Јовица Тешановић: Код нас када је то било дато је ко је на шта налетео, нико није гледао, то је била територијална одбрана.

Председник већа: Сведок је мало ироничан. Дакле возач је, а хоће да каже да баш и не мора да значи да је био добар стрелац...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па каже да је био.

Председник већа: Да, добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Овај, је ли нека војна јединица....

Председник већа: Изведите са кажем иронијом зато што на транскрипту се то неће видети.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па добро, Ви сте видели. Ви то видите.

Председник већа: Знам, али на транскрипту се то не види, не види се тон и све то. Дакле, одговарајте на питања онако без тих....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мислим Ви када хоћете да увредите тужиоца, слободно реците сада Вас вређам да би се у транскрипту....

Сведок Јовица Тешановић: Не, ја нисам овде због тога.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када се буде читало да се зна због чега.

Сведок Јовица Тешановић: Не желим да увредим тужиоца, нисам....

Председник већа: Не није ово вређање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, није вређање, да се не вређа колико сам схватио....

Председник већа: Није, није....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Овај 7296 нека војна јединица, је ли Вам то значи нешто тај број?

Сведок Јовица Тешановић: Опростите поновите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: 7296, то је нека војна јединица?

Сведок Јовица Тешановић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли тој јединици припадали Ви? Не знате?

Сведок Јовица Тешановић: Вјероватно да јесам чим је код вас, али стварно те бројеве то нисам памтио.

Председник већа: То је поверење у тужилачке информације.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта зна, шта је дужио Максимовић, Ваш друг?

Сведок Јовица Тешановић: Максимовић је имао исто као и ја снајпер и после тога је имао аутомат, ми смо га звали „пикавац“ сада не могу да то је Н-56 како ли 45, не могу стварно да...

Председник већа: Не знам да ли ћете питати то, али када смо већ на том терену како је остао без снајпера, односно шта се десило па више није имао снајпер?

Сведок Јовица Тешановић: Па имао је неки конфликт са полицијом, полиција је дошла и узела је његов снајпер пошто га у том датом моменту као нелојалан си, тешко ја могу да вам причам сатима, овај о томе...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ајде, ајде.

Председник већа: Немојте сада...

Сведок Јовица Тешановић: Неко је то водио, неко је одлучивао о томе, оном ћемо оно, оном ћемо оно, ми смо били дјеца од 20 година....

Председник већа: Ја сам разумео нелојалан, то сте рекли је ли тако?

Сведок Јовица Тешановић: Да. У том датом моменту.

Председник већа: Прво ми није јасно било још када је то испричао овај Максимовић како цивилна полиција може војсци нешто да одузме, то никад нигде није

могло, то ми евентуално објасните, извињавам се што ускачем и шта је то шта значи то нелојалан?

Сведок Јовица Тешановић: Па гледајте ја не могу вам објаснити рјеч нелојалан јер нисам ја сматрао да су они нелојални, него они да је он, а цивил....

Председник већа: А шта Ви сматрате под тим?

Сведок Јовица Тешановић: Цивилна полиција је одузела, све је то било заједно, то је била територијална одбрана у то доба, касније долазе неке ситуације које уопште....

Председник већа: Ајте нам поједноставите разлог одузимања, онако нам српски реците?

Сведок Јовица Тешановић: Разлог, на српском језику ударио је Лековића полицајца шаком.

Председник већа: Па тако брате.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где се то десило?

Сведок Јовица Тешановић: У кафићу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У?

Сведок Јовица Тешановић: У кафићу.

Председник већа: А где?

Заменик тужиоца за ратне злочине: У ком месту?

Сведок Јовица Тешановић: У Милићима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па ми извините ми не знамо.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А када је то било?

Сведок Јовица Тешановић: Стварно не могу се сјетити тачног датума.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Пре него што је Вама узето или после?

Сведок Јовица Тешановић: Мени је после узето.

Заменик тужиоца за ратне злочине: После колико?

Сведок Јовица Тешановић: Па не знам, после 15-так дана, а мени није узето овај мени је безразложно узето, хоћу да кажем замјењено. Значи нисам имао конфликта.

Председник већа: Он никог није шаком, него је замењено за....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли има то ако ударите шаком онда Вам....

Председник већа: Не, не, тужиоче, тужиоче, ајмо....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, а је ли он добио неко друго оружје, откуд му тај...?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Од кога, када је то добио, када су му узели овај, ево ти онај или?

Сведок Јовица Тешановић: Исто. Од територијалне одбране од које је прво добио, добио је друго то је сасвим нормално у то време било.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Онда је значи и њему замењено?

Сведок Јовица Тешановић: Ја не могу, па њему је тај дан узето два дана те нешто као казни, ми смо били млади ту онда те доведу нормално треба тамо неко да стоји негдје на неком положају, кажу изволите пушку идите тамо и станите и....

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где сте Ви научили да возите?

Сведок Јовица Тешановић: Ја. Ја сам возач у ЈНА по ВС-у.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А добро, а где сте научили, у ЈНА или пре тога?

Сведок Јовица Тешановић: Прије тога сам положио Ц категорију у Власеници.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када, које године?

Сведок Јовица Тешановић: Па мислим `90. стварно се не сећам, ево ако пише имам возачку.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То са колико, са 18 година?

Сведок Јовица Тешановић: Са 18, са 18 и по сам отишао у ЈНА, 15 месеци сам одслужио у ЈНА нисам ни дана дошао кући.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте то причали Максимовићу да сте, зна ли Максимовић да сте Ви за Ц положили у Власеници?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па шта каже он? Хоће ли он да полаже, шта каже?

Сведок Јовица Тешановић: Не разумијем питање.

Председник већа: Ми разумемо питање, само Ви одговорите.

Сведок Јовица Тешановић: Ја не разумијем, али стварно не разумијем.

Председник већа: Свако своје наставите, ја разумем и бранилац разуме.

Сведок Јовица Тешановић: Станите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли била прича хоће ли он да полаже за А, за Б, за мотор, за бицикло, за не знам за камион, за, разумете?

Сведок Јовица Тешановић: Не, Максимовић никада није знао да вози, ако ме то питате.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па то Вас питам.

Сведок Јовица Тешановић: Максимовић није ни дан данас има положио је овде ја мислим у Београду некако....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Лакше је у Београду.....

Сведок Јовица Тешановић: Вјерујте ми да Ви не би сјели одавде 5 километара са њим у ауто.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па и ови што су сели са њим нису се баш провели добро.

Председник већа: Тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја не бих сео са њим.

Председник већа: Тужиоче то не може. То више није унакрсно, то је већ, Ви осудисте човека...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па не он каже седите сте.

Председник већа: Ајмо, ајмо...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не би сео, не би сео.

Председник већа: Фраза.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Фраза, фраза.

Сведок Јовица Тешановић: Закључак је да он не зна да вози, ја тврдим, он је мој друг, и дан данас.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не зна да вози у саобраћају, али може на ливади да вози, на празном путу је ли би му дали да вози?

Председник већа: Рекао је да мисли да не зна да вози. Ајте даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте чули да се нешто десило са цивилима у Реповцу?

Сведок Јовица Тешановић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мислим знате ово због чега је он?

Сведок Јовица Тешановић: Да, али у то доба нисам ништа чуо да се десило са цивилима у Реповцу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, а од кога сте чули да се нешто десило у Реповцу?

Сведок Јовица Тешановић: Од кога сам чуо?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, од окривљеног или?

Сведок Јовица Тешановић: Рекао сам да окривљени, ја нормално рекао сам да знам зашто сам овде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Је ли имате неког бољег друга од Максимовића или Вам је он најбољи друг?

Сведок Јовица Тешановић: Па имам много другова.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли Вам он међу бољима или међу горима?

Сведок Јовица Тешановић: Господин судија ми је рекао да ја не морам одговорити на питање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не морате ако вас... ако вас то ...

Сведок Јовица Тешановић: Да би дискредитово мало мој положај...

Заменик тужиоца за ратне злочине: ... ако вас то ...

Сведок Јовица Тешановић: ...ил` од мојих ближњих.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не мора ако вам је то ...

Председник већа: То је нешто друго ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: ...ако вас то доводи или ако би себе тиме изложили ...

Председник већа: То неће допринети до Ваше одговорности или... знате материјалне штете ил` ... Јесте, реко је довољно, знам ја што то тужилац пита али довољно је рекао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала вам, немам више питања.

Председник већа: Колегинице? Немате питања. Обрнули смо круг. Ја сам се са својим питањима убацио мало код тужиоца око возачке дозволе, ја сам такође имао, тужилац је то на посебан начин вас је то питао, па сте и на то одговорили, и за снајпер сте одговорили. А добро, ајте сад, можда неће много помоћи али чули сте и од окривљеног и адвоката да се нешто десило и шта се десило, и шта се њему ставља на терет.

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Председник већа: Имате ви неку визију те ситуације како је то могуће у овим околностима које ви описујете?

Сведок Јовица Тешановић: У овим околностима које ја описујем је немогуће.

Председник већа: Добро. Личну карту вратите. Хвала лепо.

Обавештен сам да Цветковић и Ви имате заједничке трошкове од 100 евра. А он је из Словеније, то сте измешали, добро. Ви имате онда 200 евра јел` тако?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Председник већа: Из Словеније долазите, одакле из Словеније?

Сведок Јовица Тешановић: Из Кршког.

Председник већа: То су, наша служба је то прерачунала на 24.633,84 динара.

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Председник већа: Јел` то то? Пошто ми морамо у динарима.

Сведок Јовица Тешановић: Да, да. Ја сам реко оној, ако већ, ко ме припада ја стварно не знам, нисам имо посла са овим и, ја сам требо бити на послу, на путу, неке дневнице моја фирма може ...

Председник већа: Е за то нешто мора да достави фирма...

Сведок Јовица Тешановић: Мени фирма може да достави....

Председник већа: И да Ви тражите формално ту дневницу и тако даље, али за сада за ове трошкове јел` то тај износ који Ви тражите?

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Председник већа: Добро. Јесте сагласни пошто помену малопре сведок да на Ваш рачун ваљда имате Ви девизни...

Сведок Јовица Тешановић: Да, да, да.

Председник већа: и да њихово нешто, то ћемо видети дал` то уопште може ал` ето да питам и вас дал` сте сагласни.

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Председник већа: Дакле сведок Јовица Тешановић тражи да му се на име трошкова, путних трошкова исплати износ од 200 евра у динарској противвредности 24.633,84 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Сведоку Тешановић Јовици се досуђује износ од 24.633,84 динара.

То ћете са службом тамо решити, личну карту сте...

Сведок Јовица Тешановић: Потврда би ми требала исто та за фирму.

Председник већа: Добро, добро. То ћете да сачекате, да обавимо још једног сведока. Личну карту сте узели.

Сведок Јовица Тешановић: Да.

Председник већа: Хвала лепо.

Сведок Јовица Тешановић: Хвала и вама, довиђења.

Председник већа: Довиђења. Ајте једну паузу да направимо... Ајмо и њега онда још, добро.

Јел` Мило сад јел` тако. Миле, јел` он Миле? Значи није Мило, Миле.

Добар дан.

Сведок Миле Лаловић: Добар дан.

Председник већа: Дакле приступио сведок Миле Лаловић, идентитет утврђен увидом у личну карту БиХ 86100119Т.

Име оца?

Сведок Миле Лаловић: Видосав.

Председник већа: Рођени сте када и где?

Сведок Миле Лаловић: 17.07.`73. Гуњаци.

Председник већа: Добро. По занимању сте?

Сведок Миле Лаловић: Металостругар.

Председник већа: Добро. Јесте у сродству или у завади са овде оптуженим?

Сведок Миле Лаловић: Не.

Председник већа: Не.

Сведок Миле Лаловић: Другари.

Председник већа: Добро. Бићете испитани у својству сведока дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Испричаћу вам и текст заклетве за сведока, Ви ћете само рећи „да“ да не понављате тај цео текст.

Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Миле Лаловић: Да.

Председник већа: Знате што сте овде, да можда олакшамо тај уводни део, да ли знате што сте овде?

Сведок Миле Лаловић: Па да, да, да.

Председник већа: Ајте испричајте тај период `92. почетак, па ето, април, мај, дал` сте били војно ангажовани, шта је у то време радио Максимовић, наоружање, униформе, где сте се налазили, комуникација та путна и све остало.

Сведок Миле Лаловић: Па ја сам био у резервном саставу полиције...

Председник већа: Како знате Максимовића, ето ајте то?

Сведок Миле Лаловић: Па знамо се од дечачких дана из основне школе, као дјеца. И то је, у том периоду ми смо обезбеђивали тај путни правац према Гуњацима горе то је рудник исто, одакле се руда извозила.

Председник већа: Која руда кад сви причају...

Сведок Миле Лаловић: Руда боксит.

Председник већа: Како?

Сведок Миле Лаловић: Боксит, рудници боксита.

Председник већа: А добро.

Сведок Миле Лаловић: Да, то је од Дервенте та путна комуникација према руднику горе, а уједно сам био и на пункту, то је пункт на главном путу према Власеници горе. Био сам на дежурству, значи ишли смо обезбеђење на рудник горе, па смо мјењали се ишли на пунктове, а што се тиче путне комуникације према Братунцу, значи то уопште није постојало, а за управљање моторним возилом пролазак кроз пункт возило је морало да има „Сос“ таблице те како се звале тад, морала да буде одређена... „Сос“ таблице...

Председник већа: „Сос“.

Сведок Миле Лаловић: То је „српске оружане снаге“, ја мислим да је то тако било. И морала је да буде одређена потврда из, не знам, војске, полиције тако ето.

Председник већа: Добро. Максимовић у то време где се налазио, како је био ангажован, ко га је ангажовао?

Сведок Миле Лаловић: А то је била ангажована јединица горе да, кажем ти, упоредо смо ишли обезбеђивали ту путну комуникацију за, Дервента - Гуњаци, тај део.

Председник већа: Добро. Укључите само микрофон.

Адвокат Ненад Петрушић: Господине Лаловићу док сте били на том пункту, да ли је обезбеђивали пункт односно пролазак возила и цивилних лица, да ли сте некад видели да је кроз Ваш тај пункт прошао Максимовић?

Сведок Миле Лаловић: Не. Не, сигурно, тврдим да не, јер прво и прво као Максимовић колко знам прије пар година је овде тек положио, а тамо колико га знам никад није управљо моторним возилом, значи као шофер је како да кажем, једноставно није из те приче.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте Ви чули или знате има ли у Милићима неко лице за надимком „Македонац“?

Сведок Миле Лаловић: Не сигурно, јер у Милићима код нас свако има неки надимак, а одговорно тврдим да и данас дан не познајем никога са таквим надимком.

Председник већа: Који је Ваш надимак?

Сведок Миле Лаловић: „Џуле“.

Председник већа: „Џуле“.

Сведок Миле Лаловић: Да. То је по неком пјевачу не знам.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли знате да су на подручју односно у Милиће долазили радници СИПЕ и вршили одређене истражне радње везане за овај догађај?

Сведок Миле Лаловић: Па познато ми је то, већина зна, то сам чуо од другара да су долазили, показивали тамо, мислим обилазили куће тражили од дотичног.

Адвокат Ненад Петрушић: Шта су тражили, шта су обилазили? Можете нешто прецизније да нам кажете?

Сведок Миле Лаловић: Па, као да су доводили сведокињу да, да идентифицира кућу гдје је кућа од Максимовића.

Адвокат Ненад Петрушић: И да ли знате јел` она идентификовала ту кућу?

Сведок Миле Лаловић: По тим сазнањима колико ја знам овај, она је показала на другу кућу уопште, пошто кућа од Максимовића омалтерисана је само фасаде нема, она је на другу кућу показала која уопште није омалтерисана која је само озидана блоковима, а тамо су типске куће све већина на двије воде и тако, ваљда ...

Адвокат Ненад Петрушић: А док сте били на руднику јесте заједно дакле били ту са Максимовићем?

Сведок Миле Лаловић: Били смо константно на тој релацији горе обезбеђење тога пута од Дервенте према руднику значи малте не виђали смо се сваки дан, увече смо заједно били, то оде се обезбеди се пут, јел` тад није било, није било константне линије и положаја да се држи оно ровови и шта ја знам, него обезбједи се прође аутобус и раднице „Руда“ и онда се врати.

Адвокат Ненад Петрушић: А Ви говорите о обезбеђењу тог пута на рудник.

Сведок Миле Лаловић: Да, да, да.

Адвокат Ненад Петрушић: Јел` знате шта је од наоружања дужио Максимовић?

Сведок Миле Лаловић: Па он је имо неки снајпер на почетку и после, знам „шмајсер“ је носио тај, онај како га зову...

Адвокат Ненад Петрушић: Немам више питања.

Председник већа: Максимовићу? Тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Сведок Миле Лаловић: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ми слабо мало познајемо тај крај, а где се налази тај рудник у односу на Милиће, јел` се то иде према Коњевићима... Коњићу...

Сведок Миле Лаловић: Не, не, не...

Заменик тужиоца за ратне злочине: На супротно.

Сведок Миле Лаловић: Не, то је на другој страни.

Заменик тужиоца за ратне злочине: На другој страни.

Сведок Миле Лаловић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Аха. А пункт тај на коме сте Ви били где се он налази?

Сведок Миле Лаловић: На коме сам ја дежурства даво он је на путној комуникацији према Власеници, Милићи-Власеница што је био једини наш ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи ово што вас је питао бранилац да ли сте некада ви на тој Вашој, на том пункту видели Максимовића, то би значило да је Максимовић ишао на супротну страну од смера према Братунцу?

Сведок Миле Лаловић: Нисам разумео питање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи Ви сте, нисте били на комуникацији која иде од Милића, преко Коњевића, Глогове, према Братунцу, значи не на ту страну.

Сведок Миле Лаловић: Ми смо имали пункт ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само то, само да би неко ко буде читао да би разумео.

Сведок Миле Лаловић: Не, не, био сам на путној комуникацији Милићи - Власеница на пункту горе.

Председник већа: И то је једина комуникација која је била ...

Сведок Миле Лаловић: Једина отворена комуникација која је била отворена, имали смо пункт на излазу из Милића село Шошари и даља комуникација тамо није била...

Председник већа: То је комуникација у другом правцу у односу на комуникацију овамо Глогова и ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: И Коњевић.... и Братунац јел` тако?

Сведок Миле Лаловић: Па тамо се уопште није ишло значи то је био наш крај пута из Милића до тога пункта, да ли иде касаба, ово, оно...

Председник већа: И питање сад тужиоца...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сад је питање...

Председник већа:... који коментарише питање браниоца, кад кажете нисте видели Максимовића да прелази тај пункт значи да није долазио из правца Власенице?

Сведок Миле Лаловић: Не. Није уопште...

Председник већа: Е на то сте мислили...

Сведок Миле Лаловић: Да, да, да....

Председник већа: Па мислим то се извлачи закључак и без ...

Сведок Миле Лаловић: Да, да...

Заменик тужиоца за ратне злочине: И сада даље да вас питам....

Председник већа: Милића... или Власеница према... уназад.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То значи Ви не знате шта се дешавало на овом правцу који је супротан од тог на коме сте Ви били, јел` то закључак?

Сведок Миле Лаловић: Па то је био...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли можете да тврдите да нико ту није прошао?

Сведок Миле Лаловић: Па али уопште било путне комуни....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али како Ви то можете да знате?

Сведок Миле Лаловић: Па како, зато што сам био у станици...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А Ви сте на супротној страни.

Сведок Миле Лаловић: У станици полиције и били смо ...

Председник већа: ...како зна да није било, па кажите сад где.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Како знате да на тој комуникацији на том путу према Братунцу није било возила, како Ви то знате?

Сведок Миле Лаловић: Па уопште, доле су били постављен јежеви на путу који се нису склањали уопште, није било могуће зато што то била, није била слободна територија није било путне комуникације.

Председник већа: Кад кажете јежеви, мислите на ону механичку препреку јел` тако на путу?

Сведок Миле Лаловић: Па да. Уопште то ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где су били ти јежеви тачно?

Сведок Миле Лаловић: Па на путу били они жељезни јежеви на ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где?

Сведок Миле Лаловић: На асфалт.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где? На којој ...

Сведок Миле Лаловић: У Шошаре, Шошаре, локација Шошаре.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел` то чуво неко те јежеве?

Сведок Миле Лаловић: Па исто Станица полиције Милићи, колеге моје значи које су биле ту дежурне.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако дође неко са том пропусницом, шта онда раде с јежевима?

Сведок Миле Лаловић: Па нема ту пропуснице зато што даље не идемо. Доле је била Нова Касаба, то је била значи, није била слободна територија уопште није било ту комуникације.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја ћу опет да будем слободан да закључим, Ви не можете, не знате шта је било на другој страни јесте Ви били на овој страни према Власеници. Ово претпостављате да је тако било.

Сведок Миле Лаловић: Па претпостављам, једноставно знам кад долазим из смене...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, значи то је, сложили смо се претпостављате....

Сведок Миле Лаловић: значи предамо дежурства...

Заменик тужиоца за ратне злочине: да је тако било.

Сведок Миле Лаловић: Да, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли знате где је Максимовић био 09. маја?

Сведок Миле Лаловић: А тих датуми, сад ја, знамо да смо код Александра ето заједно смо што реко од малих ногу, на слави смо били тако...

Заменик тужиоца за ратне злочине: То је било ...

Сведок Миле Лаловић: 06.-ти Ђурђевдан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: 06. маја. А где сте били 09.-тог дал` знате где је Максимовић био 09. маја?

Сведок Миле Лаловић: После славе идемо значи било нам је, ти задаци на обезбеђивању од Дервенте према руднику горе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте Ви, да ли сте Ви у истој јединици као Максимовић, Ви кажете Ви сте у полицији?

Сведок Миле Лаловић: Били смо на истој линији, нисмо у истој јединици били, али смо били на истом задатку полиција и територијална, како се тад звала не знам више ни ја, не сећам се, овај, радили смо на обезбеђивању тога пута ка руднику горе, јер то није био сигуран пут за раднике за пролаз и нон-стоп смо се виђали на тим што реко на обезбеђивању.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па добро ја верујем да сте се виђали, али нисте били заједно.

Сведок Миле Лаловић: Па били смо заједно, знаш како, кад иде линија сад један је овде, један на педесет метара значи, визуелна...

Председник већа: То је релативно, кад су заједно, један поред другог, или на 50 метара...

Сведок Миле Лаловић: ...да, мислим, нисмо били за руку се држали ал` визуелно значи обезбеђивали тај пут.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Имали сте исте смене, све исто сте имали или нисте имали све исто?

Сведок Миле Лаловић: Па потрефило се некад да будемо и тако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е па то вас, значи некад се потрефи да будете заједно а некад се потрефи да не будете заједно. Јел` тако?

Сведок Миле Лаловић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Јесте Ви чули за овај злочин због чега се суди Максимовићу?

Сведок Миле Лаловић: Да чуо сам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад сте чули?

Сведок Миле Лаловић: Па кад сам чуо, кад ме звао, пошто сам радио ту у Новој Пазови и кад је подигнуто то, немам појма колко има...

Председник већа: Кад сте чули, питање, па оријентационо.

Сведок Миле Лаловић: Дал` има годину не знам, тако, не сећам се ни ја тачно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мислим, нама је јасно и колега је то рекао да сте ви разговарали о овом догађају пре данашњег дана са адвокатом и са окривљеним.

Сведок Миле Лаловић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То сам и закључио јер, одмах на почетку иако вас то нико није питао Ви сте рекли оно што је чини ми се важно за нас али, па сам нешто помислио да сте имали већ спремне одговоре...

Сведок Миле Лаловић: За?

Заменик тужиоца за ратне злочине: ... јер вас то нико није питао.

Сведок Миле Лаловић: За?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па рекли сте за путне комуникације које су проходне које нису проходне, ко је имао дозволу, ко није имао дозволу...

Председник већа: Питао сам ја...

Сведок Миле Лаловић: Не, не, питао ме ...

Председник већа: ...уопштено у питањима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте поставили уопштено, ал` нисте питали да ли је била проходна комуникација према Братунцу.

Председник већа: Нисам, ал` сам причао о комуникацијама и тако даље.

Сведок Миле Лаловић: Имао сам постављено питање шта сам у периоду томе, од судије сам имао питање...

Председник већа: Добро, видеће се то и на транскрипту.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, да, добро. Ето то је мој закључак и примедбица ето, хвала. Немам више питања.

Председник већа: Колегинице, пуномоћник? Не. Добро. Питања још? Нема јел` тако. Да, да, изволите.

Адвокат Ненад Петрушић: Господине Лаловићу ми смо се видели синоћ, да ли смо се видели синоћ и да ли смо разговарали о предмету оптужбе?

Сведок Миле Лаловић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сам ја на било који начин вршио притисак на вас да Ви данас дате одговоре које дајете како на моја питања, тако и на питања тужиоца?

Сведок Миле Лаловић: Не, Ви сте ме само упутили у предмет тај.

Адвокат Ненад Петрушић: Реците ми кад смо већ код те комуникације куд се могло, куд се није могло проћи, да ли се од Милића у то доба у том времену пролазило кроз, да би се дошло до Братунца, морало проћи кроз Нову Касабу?

Сведок Миле Лаловић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли су Нову Касабу држале муслиманске снаге?

Сведок Миле Лаловић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је то био разлог због кога је та комуникација била затворена?

Сведок Миле Лаловић: Па једноставно да, значи уопште нисмо имали, ни размишљали...

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је или није био, јел` то био разлог што се није могло....

Сведок Миле Лаловић: Јесте, јесте.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли се после Нове Касабе долазило у Коњевић Поље?

Сведок Миле Лаловић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли и Коњевић Поље било место које су држале муслиманске снаге?

Сведок Миле Лаловић: Јесте.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли се после тога кретало пут Кравице?

Сведок Миле Лаловић: Да, да.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је и то простор био који су такође држале ове муслиманске снаге?

Сведок Миле Лаловић: Све до Кравице тамо, све су држале муслиманске, све је било под муслиманским снагама.

Председник већа: Ви сте опет кренули унакрсно, чим је одговор дат, али је једноставније било....

Сведок Миле Лаловић: Да.

Председник већа: ... јесте да би потрајали одговори, да...

Сведок Миле Лаловић: Мислим долазим до истог одговора увјек.

Председник већа: ... али сте, навикли сте на унакрсно, ал` сте овде у основном. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Опет ја се извињавам што ми не знамо, ал` ја имам неку мапу испред себе па видим да од Милића до Братунца има три пута. Ово је један који је колега малопре преко Коњевић Поља...

Председник већа: Да ли је био неки други пут куда је могло да се прође до Братунца?

Сведок Миле Лаловић: Јесте био је, али, има ту пут и преко рудника, а иза рудника значи исто муслиманске снаге држале, има пут сад да не објашњавам бољи неки...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Објасните, слободно објасните...

Сведок Миле Лаловић: Што се тиче свих путева који су водили ка Братунцу од Милића одговорно тврдим да је ту била прекинута комуникација у том периоду колико ја имам сазнања и знам значи крај нашег пута се завршавао пре Касабе у Шошарима на пункту полицијском. Једини излаз наш што реко у свијет био је Власеница, Шеховићи, Црни врх, Зворник и даље, ето.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Од кад је то било, од првог дана рата или како, како, кад се то затворило?

Сведок Миле Лаловић: Па то је, па сад ти датуми, у.... април, мај, у мају сигурно јесте а и у априлу...

Председник већа: Које године?

Сведок Миле Лаловић: Па те `92.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли у то сто посто сигурни или мислите да је то тако било?

Сведок Миле Лаловић: Сто посто сам сигуран значи да је, јер знам кад сам у полицији био и прије тога да је била прекинута путна комуникација та.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ово Кравице, какво је становништво ту претежно?

Сведок Миле Лаловић: У Кравици?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Сведок Миле Лаловић: У Кравици српско становништво.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А овај други пут који је чак и краћи до Кравице преко рудника.

Сведок Миле Лаловић: Није то преко рудника то је преко брда горе, али да би дошо опет мора ићи кроз муслиманску територију.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Које то место ту постоји, ја не видим ни једно место кроз које се пролази?

Сведок Миле Лаловић: Како се зову та села не знам ни ја, Буљин неко брдо горе ал` то су све сеоски путеви...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па јел` могу тим сеоским путевима...

Сведок Миле Лаловић: Који су били у прекиду у то вријеме...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па јел` могло сеоским путем да се дође до Кравице? Чак и ево овако изгледа брже и ближе, можда је дуже зато што су сеоски путеви али изгледа ми километарски краће.

Сведок Миле Лаловић: Знам али није могло зато што је било под муслиманском територијом значи, то је то је, била сва та окупирана територија ту.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја не видим кажем вам, ево овде има на овом путу о коме је колега говорио према Коњевићу, ту има пуно места....

Сведок Миле Лаловић: То је магистрални пут.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, ал` овде нема ни једно место.

Сведок Миле Лаловић: Где?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па ово што иде кажете преко планине до Кравице.

Сведок Миле Лаловић: Не знам, не знам за који пут причате, а...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па тај што излази баш на Кравицу ето, јел` има ту неки пут, ево ја могу да вам покажем?

Сведок Миле Лаловић: Јел` то су сеоски путеви ти?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сеоски путеви е то...

Сведок Миле Лаловић: Да, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја не видим ту ни једно место, можда на овој мапи нема, можда постоји...

Сведок Миле Лаловић: Не знам која мапа је у питању ал` ја знам да иза ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ал` како знате да тим путем није могло да се дође?

Сведок Миле Лаловић: Па зато што на Милића брдо српска села и тамо даље иду муслиманска села, значи ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: И колко је то далеко од Кравице, од тих последњих српских села па до Кравице колико је то далеко?

Сведок Миле Лаловић: Има... па не знам дал` ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па Ви сте шофер, па мислим возач мора да знате.

Сведок Миле Лаловић: Нисам га ни мјерио ни ...

Председник већа: Па отприлике.

Сведок Миле Лаловић: Па отприлике не знам два-два и по сата пјешке шта ја знам, јел` нисам....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Два и по сата пешке значи 12 километара.

Сведок Миле Лаловић: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел` може да, да ако кажем 12 километара јел` то у реду? Или 10 километара?

Сведок Миле Лаловић: Има више, има више, вјероватно, не знам, не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Два и по сата пешке, добро.

Сведок Миле Лаловић: Да, не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала вам.

Председник већа: Још неко питања? Не. Добро. Миле тражили сте трошкове заједничке Ви и Цветковић од 100 евра. Хоћете да досудим Вама па се Ви договорите са Цветковићем...

Сведок Миле Лаловић: Па то заједно.

Председник већа: А дал` ће на Тешановићев рачун то се договорите са службом, то се опет Ви ...

Дакле сведок тражи на име путних трошкова износ од 100 евра у динарској противвредности 12.216,92 динара и то као заједничке трошкове за њега и сведока Александра Цветковића.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Трошкови сведока Цветковић Александра и Милета Лаловића у износу од 12.316,92 динара се досуђују сведоку Милету Лаловићу.

Да му дате пола бар, пола да му дате. Добро. Јесте личну карту узели?

Сведок Миле Лаловић: Јесам.

Председник већа: Хвала лепо. Видите са службом тамо решите, потврду, неко је требао потврду.

Сведок Миле Лаловић: Не треба ми.

Председник већа: Онај претходни сведок. Е претходни, добро. То је то. Хвала лепо.

Сведок Миле Лаловић: Хвала. Довиђења.

Председник већа: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, наставак се одређује за 31. мај.

31.05.2017. године у 9,30 часова судница број 4.

Што се присутнима саопштава уместо позива, те позив неће добијати.

Добићете као и до сада обавештење о плану рада за наведено суђење.

Довршено у 11,35.

Записничар

Председник већа-судија